Mihail M. Robea

PROVERBE ŞI ZICĂTORI. CHICITORI

MIHAIL M. ROBEA

PROVERBE ȘI ZICĂTORI. GHICITORI

Ilustrația grafică: MARIANA POPESCU

*

Consilier editorial:
Prof. dr. MIHAIL M. ROBEA

*

Culegere şi tehnoredactare computerizate: Mariana Sivu, Lucica Lungu, Cristian Dragomir

Apărut în 1998

CASA EDITORIALĂ MUNTENIA BUCUREȘTI Tel. 620.01.51

I.S.B.N. 973-97399-5-4

MIHAIL M. ROBEA

PROVERBE ȘI ZICĂTORI. GHICITORI

EDIŢIE NOUĂ, REVĂZUTĂ

Lămuriri

Cartea aceasta cu proverbe, zicători și ghicitori este destinată îndeosebi elevilor și tinerilor. Tocmai de aceea ea încorporează texte esențiale și accesibile înțelegerii lor. Plăsmuirile, inspirate din universul nemijlocit al oamenilor, sunt împrumutate parțial din câteva colecții cu o largă circulație, semnalate la bibliografia selectivă cu caractere aldine. Însă majoritatea lor sunt extrase din culegerea noastră Cântece și poezii populare românești, pregătită deja pentru tipar. Culegerea este însoțită de un aparat critic adecvat — introducere despre speciile inscrate în carte, glosar, bibliografie selectivă — destinat să ușureze aprofundarea textelor ordonate alfabetic și transcrise în grafia literară.

INTRODUCERE

Toate producțiile literare populare posedă, într-un anumit grad, valențe cognescibile și etice. Însă proverbele și ghicitorile dețin astfel de valențe – și aceasta s-a observat din experiențele existențiale – la un nivel cu totul superior. Ele sunt două specii folclorice care, chiar dacă posedă anumite similitudini, își au individualitatea lor.

Proverbele constituie o categorie folclorică destul de cunoscută și de numeroasă. În mediile tradiționale, proverbul e receptat cu termenii vorbă, zicală, învățătură. Dar cel mai frecvent este primul termen, vorbă, însoțit deseori de adausul din bătrâni - adică vorbă din bătrâni. Numele speciei de proverb (lat. proverbium) este unul care circulă în mediile cărturărești și s-a impus treptat, în special prin școală, printre tineri și adulți, încât el se vehiculează acum aproape de către toți. Proverbul este o specie folclorică cu originea în vremurile îndepărtate, imemorabile. Căci în permanență omul a simțit necesitatea, pe măsura înaintării în timp, când acumula experiență și se îndepărta de lumea mitică, să-și expună în construcții lingvistice sintetice diversitatea atitudinilor și varietatea gândurilor față de semenii săi și față de natura atât de felurită.

Cu timpul, proverbele, înmulțite, au colorat dialogurile orale ale oamenilor și au pătruns amplu în operele scriitorilor străini și scriitorilor români, de la cronicari (Gr. Ureche, I. Neculce) și cărțile populare (Alexandria, Esopia etc.) până la scriitorii contemporani (M. Sadoveanu, I. Agârbiceanu, Marin Preda etc.). Apoi, grație îndemnurilor romantismului, pentru a se culege producții populare de către scriitori, mulți cărturari au reținut sute de proverbe, precum: Iordache Golescu, Anton Pann, I.C. Hințescu, P. Ispirescu, Iuliu Zanne (cu celebra sa colecție, Proverbele românilor, în 10 volume) etc. Tot în secolul al XIX-lea, prin cartea Cercetări asupra proverbelor române de G. Dem. Teodorescu, apărută în 1877, se declanșează acțiunea

mai amplă de studiere a textelor paremiologice. Lui Teodorescu i-au urmat: Moses Gaster, I. C. Chițimia, Ov. Papadima, Ov. Bârlea, Pavel Ruxăndoiu, C. Negreanu, Cezar Tabarcea ș.a. În deceniul al 8-lea din secolul nostru interesul pentru studiul proverbelor a sporit vertiginos prin înființarea la Drobeta-Turnu Severin, datorită regretatului prof. dr. Constantin Negreanu, a Colectivului pentru cercetarea Proverbului Românesc. Într-un scurt răstimp, cercul a reușit, prin eforturile lui C. Negreanu, să polarizeze atenția mai multor cercetători, precum I.C. Chițimia, Pavel Ruxăndoiu, N. Constantinescu, Cezar Tabarcea, Al. Dobre, M. M. Robea, Gabriel Gheorghe, D. Stanciu etc., să stabilească legături de colaborare cu cercurile științifice și să editeze periodic publicația Proverbium Dacoromaniae¹. Deși cu o existență efemeră, cercul a dezvoltat interesul pentru paremiologie.

Proverbul este o creație bazată pe o bogată experiență de viață, nemijlocită și verificată, exprimată sintetic în propoziții sau în fraze independente, deseori cu ajutorul metaforelor și al cuvintelor figurate, formulând un îndemn sau un sfat. Creat de unul sau de un grup de oameni pe temeiul unor experiențe existențiale și verificat îndelung, proverbul a dobândit o largă generalizare. Proverbul Dacă te bagi în hoia, trebuie să joci, de pildă, este numai una din miile de astfel de plăsmuiri populare. El se potrivește unei atitudini, unei situații, având însă o independență deseori totală. Tocmai de aceea, el se organizează într-o construcție stabilă, alcătuită, din două propoziții logice cu intenția de a semnala relația dintre ele, care pot lua forma a două propoziții gramaticale¹². În acest sens, iată numai două exemple concludente: Gura zice, Vântul duce, De ani e mare, Dar minte n-are. Anumite proverbe au cele două componente eliptice: Barbă lungă, Minte scurtă, Bun de gură, Rău de lucru etc.

Proverbul se înrudește îndeaproape cu alte două specii - cu

Mihail M. Robea, *In memoriam. Constantin Negreanu* (1942-1991), în "Revista de Etnografie și Folclor", tom. 37, 1992, nr. 2, p. 197-207.

² Ov. Bârlea, Folclorul românesc, vol. II, București, Minerva, 1983, p. 312.

maxima (sentința) și zicătoarea, fiind destul de greu de identificat în contextele date. Totuși maxima, de o proveniență cărturărească, expune, într-o formă elaborată și restrânsă, un adevăr generalizat și acceptat. Câteva exemple: Ochii înțeleptului văd mai departe, Lucrul și cumpătul închid medicului ușa ș.a.

Însă proverbul se apropie cel mai mult de zicătoare, încât nu de puține ori se confundă. În colecțiile de folclor, ele se ordonează împreună. Apropierea dintre cele două categorii este înlesnită de forma imagistică. Raportată la proverb, deseori zicătoarea – releva I.C. Chițimia – "apare ca un fragment dintr-un proverb". Concepută în conexiunile ei lingvistice și ideatice, zicătoarea este o expresie lingvistică populară, limitată la o secvență dintr-o propoziție, ce definește, de obicei metaforic, atitudini, fapte sau idei, formulând o anumită concluzie. Caracteristicile proprii ale zicătoarei se ilustrează chiar din simplă lor enumerare: A umbla pe cinci cărări, A-și arăta colții, Bogat la minte ș.a. Ea, fiind flexibilă și dependentă de un context, se modelează și se concretizează numai în propozițiile date. De cele mai multe ori zicătoarea concluzionează un îndemn, un sfat.

Conexiunea dintre proverb și zicătoare se manifestă amplu și intim, încât în cadrul ei apare fenomenul metamorfozei în ambele direcții, la ambele categorii; prin eliminarea unei secvențe din textul lui, proverbul devine zicătoare, iar printr-un adaus adecvat la ea, zicătoarea se schimbă într-un proverb. Câteva exemple posibile – proverbele enunțate devin zicătorile: Până nu dai cu capul de toți pereții, nu te îndrepți = A da cu capul de pereți; Ce intră în gura lupului nu se mai poate scoate = A scoate din gura lupului; zicătorile următoare trec la proverbele: A prinde mămăliga coajă = Mămăliga când prinde coajă se acrește, Bate apa-n piuă = În zadar, bați apa-n piuă, tot n-o să iasă untul etc.

Legăturile proverbului cu celelalte specii folclorice sunt multiple. Îndeosebi prin absorbirea lui de către creatorul popular

³ I.C. Chiţimia, *Folclorul românesc în perspectivă comparată*, Bucureşti, Minerva, 1971, p. 111.

în texte. Şi prezenţa lui se detectează chiar în spaţiul unor producţii poetice restrânse, ca într-o strigătură satirică: Nu mă călca pe opinci/ Că te fac de le mănânci!

Expresie artistică a unor trăiri profunde și repetate, deseori multiseculare, proverbul n-a constituit numai un produs literar, mult vehiculat pentru relevarea și plasticizarea unui fapt, ci, implicit, și un mijloc de consolare a unor oameni aflați într-o stare critică și de a le insufla acestora noi speranțe în viață. Tocmai de aceea orice proverb conține un mesaj. Şi acest mesaj este incifrat subtil chiar în unele proverbe cu forme constatoare: Ce e frumos la toți le place, Munca e cea mai bună avuție, Soarele răsare pentru toți ș.a. Însă mesajul majorității acestor producții folclorice este unul didactic, deschis și precis. Invocându-le frecvent fie verbal, fie în scris, oamenii le conferă destinații multiple, precum: avertizarea asupra luării unei hotărâri nefaste, formularea unui îndemn, enunțarea unui sfat, adoptarea unei precauții în împrejurări nebuloase ș.a.O sumedenie de proverbe cu astfel de mesaje se exprimă prin construcții imperative, cu forma afirmativă: Cască ochii la tocmeală,/ Nu după ce te-nșală, Să fugi de omul însemnat ca de dracul, Să fii bun și blând la toate,/ Dar până unde se poate etc. și îndeosebi cu forma negativă: Nu râde de altu',/ Vede-te pe tine; Nu te lăuda până nu faci treaba, Nu-ți băga lingura unde nu-ti fierbe oala etc.

Registrul tematic al proverbelor este extrem de întins, încorporând numeroase aspecte – de la geneza lumii până la elementele cotidiene. În acest sens, este ilustrativ Indicele tematic al unor antologii inasive, cu mii de proverbe și zicători. Indicele respectiv prefigurează un vast tablou cu sute de aspecte tematice care mai de care mai surprinzătoare. O primă serie de proverbe, generate de oameni în epocile istorice anterioare, au o formă arhaică, dar își păstrează conținutul încă actual: Schimbarea domnilor,/ Bucuria nebunilor, Cum e turcul și pistolul, În urma zaverei, mulți viteji s-arată, Mai bine în bordeiul meu,/ Decât în casa ta. Bineînțeles că majoritatea celorlalte categorii de proverbe privesc problematica existențială contemporană. În primul rând, valențele morale ale omului. Înțelepciunea, cu numeroasele ei fațete, de pildă,

polarizează zeci de proverbe care-i subliniază forța și capacitatea transformatoare a semenilor noștri: Ochii capacitatea transformatoare a semenilor noștri: Ochii înțeleptului văd mai departe, Înțeleptul tace și face, Înțeleptul făgăduiește și nebunul trage nădejde, Întâi gândește și apoi pornește, Măsoară de mai multe ori/ Şi taie o singură dată, E mai bine să taci decât să vorbești de rău etc. Munca oamenilor stă, de asemenea, în centrul proverbelor, îndeosebi prin accentuarea calităților ei și prin formularea unor îndemnuri la activitate pentru asigurarea existenței și pentru atingerea idealurilor: Munca e brățară de aur, La treabă se vede omul ce poate, Lucrul bine început/ E pe jumătate făcut, Omul cu meșteșug/ Trăiește din belșug, Harnic ca o albină/ Strângător ca o furnică etc. Legată intim de muncă este învățătura, forma de activitate a copiilor și tinerilor. Învățătura inspiră o altă categorie întinsă de proverbe, cu relevarea rostului ei în practica vieții și cu nelipsitele îndemnuri insistente la muncă intelectuală: Învățătura este cea mai bună avuție, Ai carte,/ Ai parte;/ N-ai carte,/ N-ai parte, Omul învățat are stea în frunte, Învățătura nu se cumpără, Banii nu aduc învățătura, învățătura aduce bani, Învață la tinerețe,/ Ca să știi la bătrânețe, Învățăm cât trăim/ Şi tot neînvățați murim etc. Instituțiile statului, cu plusurile și minusurile lor, se găsesc într-o listă bogată cu texte minusurile lor, se găsesc într-o listă bogată cu texte paremiologice. Şi mai ales justiția, de care oamenii s-au lovit mai mult și au cunoscut-o mai temeinic. În căutarea dreptății, justițiabilii au încredere în instituție, căci Judecata n-o poți face cu sapa, dar rămân dezamăgiți de corupția slujitorilor ei – de tergiversarea nejustificată și tendențioasă a anchetelor conduse de către procurori, de vânzarea proceselor de către judecători: Legea-i după cum o fac domnii, Judecata-i cu nasul de ceară, Judecătorul e ca osia de căruță: cum o ungi nu mai scârțâie, Nu după suman trebuie judecat omul etc. Alte numeroase componente tematice ce alimentează copios provereble ca set componente tematice ce alimentează copios provereble se pot afla în celelalte liste ale lor.

În principiu, proverbele se prefigurează într-o formă sentențioasă. Dar, atunci când ele sintetizează o experiență sau un aspect "negativ", se constituie în structuri satirice: Păzește-mă de găini,/ Că de câini nu mi-e frică, Râde ciob de oală spartă, Știe carte până la genunchiul broaștii ș.a.

Proverbul este una dintre cele mai scurte creații folclorice.Compozițional, el evoluează într-un perimetru foarte restrâns, prin una ori două propoziții, rar mai multe. Analizate detaliat, proverbele se organizează – concluzionează Ov. Bârlea - în două tipuri compoziționale, cu un profil clasic.

Tipul sentențios este primul tip compozițional al speciei. El

Tipul sentențios este primul tip compozițional al speciei. El operează cu noțiuni de largă circulație și prezintă direct realitatea. Tipul este particularizat printr-un set de modalități și de clișee stilistice. Natura sentențioasă a acestor proverbe cere deseori folosirea imperativului, cu formele afirmativă și negativă. Și enunțurile tipului, generalizate și necontroversate, se deschid la început de propoziție tocmai prin tiparele stilistice – de pildă cu formele prenumelui cine: Cine fură își ia răsplata, Cine nu învață la tinerețe/ Va plânge la bătrânețe etc.; ce: Ce-a semănat, aia a cules, Ce e strâmb din fire/ Anevoie se mai îndreaptă etc. O altă formă a acestui tip o constituie folosirea cumulului de substantive comune într-o propoziție sau frază, menită să polarizeze atenția asupra unui aspect important: Pâine și sare/ Şi să nu te uiți la soare, Trei lucruri nu se împrumută: nevasta, calul și pușca etc. Tipul de proverb sentențios își mai concentrează ideile prin seria imaginilor, apelânmd la unele mijloace stilistice, în special la personificare: Minciuna are picioare scurte, Vremea râde,/ Vremea plânge etc.

Tipul imagistic este al doilea tip compozițional al

Tipul imagistic este al doilea tip compozițional al proverbelor. Tipul valorifică aspecte concrete, compunând imagini cu elemente împrumutate direct din lumea cotidiană, spre a servi la enunțarea constatării. El încorporează proverbele propriu-zise, cu un enunț polivalent, elementele concrete servind de metaforă situațiilor similare invocate de interlocutor⁵. Procedeele de realizare ale tipului sunt extrem de numeroae – cu figuri de stil și cu clișee.

Dintre construcțiile stilistice, remarcăm personificarea, destinată să creeze imagini pregnante: Râde ciob de oală spartă, Gardul are ochi și zidul – urechi etc.; repetiția, atingând toate componentele morfologiei, menită să accentueze nucleul

⁴ Ov. Bârlea, op. cit., p. 328.

¹bidem, p. 331.

rațional: Ban la ban trage, Casa este casă,/ Când ai o gospodină în casă etc., cu adjectiv. Din omul bun, bun lucru iese. Nu-i frumos ce e frumos/ Şi-i frumos ce-mi place mie etc., cu pronume: Ea îşi cântă,/ Ea îşi descântă, El judecă,/ Tot el spânzură; Cine are bea şi mănâncă/ Cine nu, stă şi se uită etc., cu verb: Cine îşi dă,/ Lui îşi dă, Ce ştie popa nu ştie satul; cu adverb: Încetul cu încetul/ Se face oţetul tare, Geaba vii,/ Geaba te duci, Geaba rupi niște papuci etc. Nu trebuie omise, având aceeași eficacitate estetică, nici celelalte mijloace stilistice (comparația, enumerație, paralelismul). O altă serie de proverbe se bazează, ca și la tipul sentențios, pe clișee deja cunoscute, precum cu cine: Cine poate oase roade/ Cine nu nici carne moale, Cine samănă spini,/ Spini culege etc., cu construcția combinată decât... mai... pentru compararea a două elemente: Decât mâncare stricată/ Mai bine mațe crăpate, Decât în târg cu papuci,/ Mai bine-n crâng cu opinici etc., cu disjunctivele nici... nici: Nici în car/ Nici în telegută, Nici nu-i ninge./ Nici nu-i plouă etc.

Realizarea artistică completă a majorității proverbelor se întregește, ca la multe alte bunuri folclorice, cu aspectul muzical. Şi producerea sonorității urmează câteva căi, în locuri variate – prin jocuri de cuvinte: Face albul negru și negrul în alb, Omul face banii şi banii pe om ş.a.; cu ajutorul rimei (asonanței) care segmentează enunțul în componente rimate, uneori de întinderea unor adevărate emistihuri, cu rimă interioară: Dusmănia/ Strică omenia, Fala mare/ Trăistă n-are, În lume păpușă/ Şi-n casă mătușă ș.a. Cultivarea simetriilor sonore înfrumusețează cu diamantele lor enunțurile speciei.

În privința numărului de tipuri ale proverbului, corpusul speciei numără aproximativ 4000 de tipuri, o uriașă bogăție spirituală a poporului român.

A doua specie a literaturii aforistice și enigmatice o constituie ghicitoarea. Specia e cunoscută în nordul țării cu termenul de cimilitură, iar în sudul ei (Transilvania sudică, Moldova sudică, Muntenia, Oltenia) cu denumirea de ghicitoare.

Regional, îndeosebi în Muntenia, oamenii îi mai spun gâcitoare. Învățământul a contribuit vădit la extinderea penultimului termen în detrimentul primului. Ghicitoarea se aseamănă prin formă cu proverbul. În pofida unor sceptici, ignoranți ai manifestărilor folclorice din satele tradiționale, ele mai fac încă parte din repertoriul lor artistic.

Ghicitoarea este un tip de joc colectiv lingvistic, care apelează frecvent la metafore și alegorii pentru construirea ei, destinată să verifice inteligența, abilitatea și orizontul cultural al oamenilor. Ghicitoarea este o specie scurtă, densă, ceea ce facilitează difuzarea ei.

Originea ghicitorilor se pierde în timpurile imemorabile. Se crede că la baza lor stă limbajul tabuistic vehiculat de oamenii cu o mentalitate arhaică în triburile preistorice și istorice. Căci cuvintele considerate nocive au fost substituite cu altele, producând deseori, în serii asociate, anumite metafore, metonimii, alegorii. Tabuurile acestea lingvistice s-au ivit inițial în triburile vânătorești. Mii de oameni își însușeau limbajul tabuistic spre a preveni presupusele pericole. Din primele tabuuri au apărut ghicitorile, și ele aveau un vădit caracter instructiv.

În același timp, ghicitorile devin un număr de probă acceptabil al verificării cunoștințelor și abilității tinerilor ce doreau să treacă în rândul adulților în cadrul riturilor de inițiere. Funcția rituală a rămas consecventă în repertoriile basmelor și în țesătura miturilor. Într-o serie de basme, candidatul la căsătoria cu fiica împăratului trebuie să răspundă afirmativ, spre a-și dovedi virtuțile cavalerești, la cele 3 ghicitori adresate de părintele fetei. În mitul despre Sfinxul din Teba⁶, bunăoară, acesta îi adresează lui Oedip ghicitoarea despre ființa cu patru, trei și două picioare. Treptat, în alte noi condiții social-culturale, vechile funcții tabuistice și rituale, au fost abandonate. În epoca mdoemă, ghicitoarea, cultivată în repertoriile folclorice ale șezătorilor, clăcilor, cabanelor forestiere etc., este concepută ca un mijloc de verificare a înțelepciunii, a capacității de imaginație, a orizontului folcloric și ca un număr de distracție.

⁶ Mihai Pop, Pavel Ruxăndoiu, *Folclor literar românesc*, ed. a II-a, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1978, p. 255-256.

În privința sporirii funcției distractive, creatorii populari introduc deseori în repertoriul speciei – după cum am observat la manifestările tradiționale din satele Stroești și Ciobotea din Argeș, în 1970 - mai multe ghicitori licențioase.

Şi culegerea ghicitorilor a început paralel cu cea a altor specii folclorice, din secolul al XIX-lea, de către P. Ispirescu, Gh. T. Bulgărescu, Tudor Pamfile, D. Mihalache, Gr. C. Tocilescu, Artur Gorovei a întocmit chiar un corpus al speciei, Cimiliturile românilor (1898). Studiul adânc al ghicitorilor l-au întreprins: Moses Gaster, G. Pascu, Tudor Vianu, I. C. Chiţimia, Ov. Papadima, Gh. Vrabie, M. Pop, Pavel Ruxăndoiu, Adriana Rujan etc.

Ghicitorile sunt alimentate de o gamă largă de componente tematice dintre cele mai surprinzătoare – de la minusculul ac de cusut până la îndepărtatul soare. Accentul cade pe om și pe universul lui domestic. Însă nu sunt omise absolut din textele lor nici frumusețile naturii și nici sălbăticiunile ei. Unii autori își alcătuiesc culegerile, în ultimul timp, chiar după principiul tematic. Cum însușirile obiectelor și ființelor din ghicitori sunt încifrate îndeosebi în metafore, metonimii etc., trebuie să le descifrezi pe acestea prin găsirea echivalentelor lor. Adică ghicirea elementelor tematice se face prin găsirea însușirilor lor date de către metafore, metonimii. Și detectarea însușirilor se poate produce după origine, formă, poziție, mișcare, efect, culoare, volum.

Câteva exemple de identificare a obiectelor după formă: Ce e mic/ Şi mititel/ Şi-ngrădeşte/ Frumuşel? (Acul); după formă şi poziție: Fel de fel de pălării/ Ascunse prin bălării (Ciupercile); după formă şi efect: Pitic sunt, de toți mă agăț/ Şi pe toată lumea-nvăț (Condeiul); după formă şi mișcare: Îngrop așchii/ Întind funii/ Şi strâng gheme (Dovlecii) etc. Există o sumedenie de teme (acul, oul) cărora li se dedică fiecăreia mai multe ghicitori, uneori de ordinul zecilor. Nu de puține ori, schema compozițională a unei ghicitori li se aplică, cu minime modificări, și la construirea altora. Structura ghicitorilor: M-a trimis domnul de sus/ La cel de jos/ Să-i aduc carne fără os se întâlnește la cimiliturile Brânza și Buzele și limba; Sus copaie/ Jos copaie/ La mijloc/ Carne de oaie corespunde producțiilor

Broasca țestoasă, Gura, Nuca și Scoica etc.

Ghicitoarea se încadrează, ca și proverbul, în speciile cu un perimetru restrâns. Are independență în circulație. Realizarea ei compozițională și stilistică se produce cu mijloacele specifice speciei. În contextul debitului verbal din manifestările folclorice, ghicitoarea se înrămează în formule, în special cu formula inițială: Ghici/ Ghicitoarea mea:/ Cine merge la puț/ și nu bea apă? (Clopotul). Însă formulele respective sunt omise aproape întotdeauna de către folcloriști la culegerea textelor; ele rămân atunci subînțelese.

Specia se realizează, independent, în spațiul său limitat prin trei tipuri compoziționale⁷ – simplu, compus și serial. Tipul simplu este ghicitoarea cu un enunț simplu și, aproape întotdeauna interogativ, de genul: Ce zboară mai iute/ Şi mai iute pe lumea asta? (Gândul); Stejar verde. /Vârfu-i arde (Bujorul) ș.a. Tipul compus e o ghicitoare care constă în formularea și enumerarea a două sau mai multe determinante ale obiectului de ghicit. Ghicitoarea aceasta are o structură complexă și solicită dezlegătorilor un mai înalt grad de gândire și de imaginație. Există deci ghicitori care se constituie în serii cu două determinante ale obiectului de ghicit: Ce-i rotund/ Şi fără fund? (Cercul); Am un cal:/ De slab ce e/ Îl duc la apă (Donița) etc.; cu mai mult de două determinante ale obiectului de ghicit: Am o vacă neagră,/ Şi când fată/ Se strâng băieții împrejur/ Grămadă (Ceaunul), La cap pieptene,/ La coadă secere, /La mijloc pepene, /Ghici cine e? (Cocoșul); Două obiele, /Patru proptele, /O fâțâită/ Şi-o obială (Porcul) etc.

În fine, tipul serial se realizează prin înlănțuirea logică, potrivit succesiunii lor reale, a determinanților obiectului de ghicit, ceea ce produce extinderea ghicitoarei. Numărul acestora, mai greu de memorat, e însă limitat. Un singur exemplu edificaor, cu ghicitoarea despre cap: Am un dovleac:/ Deasupra dovleacului/ Este o pădure; /Dedesubt de pădure,/ Este o câmpie; /Dedesubt de lăstari,/ Sunt două lacuri;/ Dedesubt de lacuri,/ Este o movilă;/ Dedesubt de movilă,/ Este o ciutură,/ Ghici ce este?

⁷ Ov. Bârlea, op. cit., p. 357.

Concretizarea ghicitorilor în cadrul celor trei tipuri compoziționale se realizează cu toate modurile de comunicare. Evident, primează, în majoritatea compunerilor ghicitoarelor, descrierea. Şi descrierea se realizează prin categoriile ei - prin simplul enunț: Dumbravă sumbră,/ Fără umbră (Apa), Pe o vale cotită,/ Vine mierla-nsorcovită (Ceața), prin enumerare de secvențe: La cap mare, / La trup mare, / La mijloc / Ca un fir de busuioc (Furnica), Pielea verde, / Carnea roșie / Şi oasele negre (Pepenele) ş.a.; prin binomul contrastant: Vacă nu e, / Dar iarbă mănâncă, / Pasăre nu e, / Dar în copac se urcă; Lăutar nu e, / Dar de cântat cântă; / Peşte nu e, / Dar de înotat înoată (Broasca); Are coarne și nu e bou, / Are sea și nu e cal, / Se suie-n pom / Şi nu e şarpe (Melcul) ş.a. Mai rar se utilizează narațiunea în prezentarea determinanților obiectului de ghicit la persoana I-a sau a III-a, precum în acest exemplu: O fată tânără trece-n zori / Şi-şi varsă lacrimile peste flori, / Luna le-a văzut și nu le-a ridicat, / Soarele îndată le-a uscat (Roua). Mult mai sporadic se apelează la dialogul de o mare autenticitate, ca în ghicitoarea despre tată și fiică: – Bună ziua, omul cu omoaia! /
– Mulţumim dumitale, / Dar nu sunt omul cu omoaia; /Mama lui e soacra mumei mele. /Ghici ce rudă sunt? În anumite cazuri. ghicitorile se creează, în cadrul modurilor de comunicare, prin mijloace onomatopeice existente deja în limbă sau produse direct de creatori, ca în ghicitoarea despre cal: În pădure / Cioca, / Boca! / În târg / Preapa - / Leapa! / Acas' / Mi- / Ho- / Ho! Componentele onomatopeice sugerează trăsăturile obiectului de ghicit. Există destule contexte în care cele trei moduri de expresie se interferează în chip fericit.

Chiar din exemplele evocate în multiplele împrejurări se poate constata o frecventă predilecție a ghicitoarei spre construcțiile simetrice sonore. Introducerea masivă a rimei (asonanța) în spațiul textului în chip liber îi împarte enunțul în diferite segmente sonore, emistihuri, în lungimi de la două la opt și chiar mai multe silabe: Sus tună, / Jos răsună, / Cetele s-adună (Biserica) sau În pădure mă născui, / În pădure mă făcui; /Acasă dac' m-a dus, / Vătaf la ușă m-a pus (Bâtă).

Corpusul ghicitorii se ridică la 3000 de tipuri, un tezaur destul de bogat.

Privite în totalitatea și esența lor, cele două specii, proverbul și ghicitoarea, create de plăsmuitori talentați cu mijloacele expresive dintre cele mai potrivite și șlefuite de zeci de generații de oameni, ne apar acum într-adevăr ca autentice giuvaere spirituale.

MIHAIL M. ROBEA

I. PROVERBE ȘI ZICĂTORI

A

- 1 A ajunge cuțitul la os.
- 2 A ajunge de râsul curcilor.
- **3 A** ajunge la lulele.
- 4 A ajunge la spartul târgului.
- 5 A ajunge otreapă de vase.
- 6 A ajunge slugă la dârloagă.
- 7 A ajuns bărbatul sluga nevestii.
- 8 A ajuns după ce s-au împărțit colacii.
- 9 A ajuns la sapă de lemn.
- **10 A** albit şi pe dracul.
- 11 A alege din două una.
- 12 A alege neghina de grâu.
- 13 A alege pe sprânceană.
- **14 A** alerga ca un cal de poștă.
- 15 A ales până a cules.
- 16 A apuca luna cu mâna.
- 17 A arde tămâie dracului.
- **18 A** arunca banii pe fereastră.
- 19 A arunca cu pietre în cineva.
- 20 A asculta cățelul pământului.

- 21 A aștepta să-i pice mură în gură.
- 22 A avea ac de cojocul altuia.
- 23 A avea bani gârlă.
- 24 A avea bumbac în urechi.
- 25 A avea capul de dovleac.
- 26 A avea ce pune pe masă.
- 27 A avea condei bun.
- 28 A avea doagă la cap.
- 29 A avea greierași în cap.
- 30 A avea gura împuţită.
- 31 A avea gura slobodă.
- 32 A avea mâna curată.
- 33 A avea oase moarte.
- **34 A** avea obraz subţire.
- **35 A** avea ochi de vulpe.
- **36 A** avea ochi la spate.
- 37 A avea orbul găinilor.
- **38 A** avea pe vino-ncoace.
- 39 A avea slovă frumoasă.
- **40 A** avea sticleți la cap.
- **41 A** avea un os de ros.
- **42 A** avea urechea târgului.

- 43 A avea zile cu carul.
- 44 A bate apa-n piuă.
- 45 A bate câmpii.
- 46 A bate din picior.
- 47 A bate palma (cu cineva).
- **48 A** bate toba-n târg.
- 49 A băga în răcori pe cineva.
- 50 A bea paharu morții.
- 51 Abia scăparăm de coasă și începem la secerat.
- 52 A cădea ca o baligă.
- 53 A cădea din lac în puţ.
- 54 A călca în străchini.
- 55 A călca pe loc rău.
- 56 A căptuşi pe cineva.
- 57 A căra apă cu ciurul.
- 58 A căuta acul în carul cu fân.
- 59 A căuta ca iarba de leac.
- 60 A căuta ceartă cu lumânarea aprinsă.
- 61 A căuta chichițe acolo unde nu sunt.
- 62 A căuta cu lumânarea în amiaza mare.
- 63 A căzut cu nasul în terci.

- 64 A cere ca la uşa cortului.
- 65 A cere luna.
- 66 A clădi pe nisip.
- 67 A crește ca din apă.
- 68 A crește puiul de năpârcă.
- 69 A da buzna ca chioru.
- 70 A da cărțile pe față.
- 71 A da cu barda-n lună.
- 72 A da cu capul de prag.
- 73 A da cu căciula în câini.
- 74 A da cu țărâna-n ochi.
- **75 A** da de fundul sacului.
- **76 A** da din colţ în colţ.
- 77 A da din groapă în groapă.
- **78 A** da năvală ca porcul la dovleac.
- 79 A da ortul popii.
- 80 A dat bir cu fugiții.
- 81 A dat cinstea pe rușine.
- **82 A** dat c-o mână Şi-a luat cu două.
- 83 A descoase pe om.
- 84 A desface firu în patru.

- 85 Adevăru' umblă cu capul spart.
- 86 Adevărul ustură.
- 87 Adio, şi-un praz verde!
- **88 A** dormi iepurește.
- **89** Adună la tinerețe, Ca să ai la bătrânețe.
- 90 Adună vara ca să ai toamna.
- 91 A face capul calendar.
- 92 A face gaură în cer.
- 93 A face ochi ca de broască.
- 94 A face pe cineva albie de porci.
- 95 A face pe cineva cu ou și oțet.
- 96 A face pe dracu-n patru.
- 97 A face pe râiosu.
- 98 A face piftie pe cineva.
- 99 A face spume la gură.
- 100 A face umbră pământului.
- **101 A** face zâmbre.
- 102 A făcut calea-ntoarsă.
- 103 A făcut ochii cât boul.
- **104 A** făgădui marea Cu sarea.
- 105 A fi a cincea roată la căruță.

106 • A fi bubă rea.

107 • A fi ca o zână.

108 • A fi cheia casii.

109 ● A fi dobă de carte.

110 • A fi domn e o întâmplare, A fi om e lucru mare.

111 ● A fi mână spartă.

112 ● **A** fi numa osul și pielea.

113 ● **A** fi sbţire la obraz.

114 ● A fi talpa iadului.

115 • A fi tot o apă și-un pământ.

116 ● A fi un târâie-brâu.

117 ● A freca ridichea cuiva.

118 ● **A** fugi ca porcii la dovleac.

119 ● A-i arde călcâiele.

120 ● Ai carte, Ai parte; N-ai carte, N-ai parte.

121 ● **A**-i crăpa obrazul de rușine.

122 • **A**-i da cu uşa-n nas.

123 ● **A** face pe mortul în porumb.

124 ● **A** fi domn e o-ntâmplare; A fi om e lucru mare.

- 125 A ieși basma curată.
- **126 A**-i face capul călindar.
- 127 A-i ieși cuiva părul prin căciulă.
- 128 A-i intra pe sub pielea cuiva.
- **129** Ai intrat în horă, trebuie să joci.
- 130 A-i lipsi (cuiva) o doagă.
- 131 A-i sări țandăra din te miri ce.
- 132 A-i scoate gărgăunii din capul cuiva.
- **133 A**-i scoate sufletul cuiva.
- 134 A-i veni mintea din urmă.
- 135 A învățat ce-au uitat alții.
- 136 Ajunge o măciucă la un car de oale.
- **137 A**-l călca-n picioare.
- **138 A**leargă mult, Mănâncă mult.
- 139 Alta a zis și alta a făcut.
- 140 Altă făină se macină acu la moară.
- 141 A lua în tabarcă.
- 142 A lua "pe nu ştiu" în brațe.
- 143 A lucrat pe cineva în foi de viță.
- 144 Anevoie se adună și repede se cheltuiesc banii.
- 145 A nimerit ca Ieremia cu oiștea-n gard.

- A nimerit orbul Brăila.
- A nu avea pe cineva la inimă.
- A număra pe degete.
- 149 A nu-și cunoaște lungul nasului.
- 150 Apa curge, pietrele rămân.
- 151 Apa, vântul și gura lumii nu le poți opri.
- A pica cerul pe cineva.
- **A** picat în capcană.
- A pierit păstorul, s-au risipit oile.
- A plecat ca să aibă de unde veni.
- A pornit cu graba și s-a-ntâlnit cu zăbava.
- **A** prinde pe cineva cu ocaua mică.
- **A** prins mămăliga coajă.
- **A** pune gaz peste foc.
- **A** rămânea ca viţelul la poarta nouă.
- **A**re cap, dar n-are minte.
- **A**re o traistă de minciuni.
- **A**re văz de lup și auz de vulpe.
- A scoate gărgăunii din cap.
- **A** scoate pe cineva din pepeni.
- A se culca cu găinile.

167 \bullet **A** se da peste cap.

168 ● **A** se da sfoară în ţară.

169 ● **A** se face de basm.

170 • A se face luntre și punte.

171 • A se îmbăta cu apă rece.

172 ● A se lega de cineva ca boala de om.

173 ● A se pune cu ţara.

174 • **A** se pune în lung şi-n curmeziş.

175 • A sorbi cu ochii pe cineva.

176 ● A sparge buba cuiva.

177 • Asta este roata lumii: Unii suie, Alţii coboară.

178 ● Astăzi ești, mâine nu mai ești.

179 • **A**șa e soarta lumii: unii suie, alţii coboară.

180 • Așchia nu sare departe de tăietor.

181 • A-și arăta colții.

182 ● **A**-și pune mâinile-n cap.

183 • A-şi lua inima în dinţi.

184 ● **A**-și lua nasul la purtare.

185 ● **A**-și pune mâinile în cap.

186 • A tăia frunză la câini.

187 • Atât îi eşti bun:

Cât îi răstorni malu.

188 ● **A** tunat Şi i-a adunat.

189 • Aţa se-ntinde până se rupe.

190 • A ţinut de la culesul porumbului Până la tăiatul cocenilor.

191 • Au fost prieteni de la moară până la gară.

192 • A uitat de la mână până la gură.

193 ● **A** umbla după potcoave de cai morți.

194 ● A umbla pe cinci cărări.

195 ● **A**urul este ochiul dracului.

196 ● A văzut moartea cu ochii.

197 ● A vedea verde înaintea ochilor.

198 ● A veni la spartul târgului.

199 ● **A** vorbi în bobote.

200 • Azi soare și frumos, Mâine sunt nori și ploaie.

B

201 ● Ba că-i rasă, Ba că-i tunsă.

202 • Ba e albă, Ba e neagră.

203 ● **B**ani buni pentru zile negre.

- 204 Banii nu aduc învățătură, învățătura aduce bani.
- 205 Banul deschide uşile fără chei.
- 206 Banul e ochiul dracului.
- 207 Banul face bani.
- 208 Banul la ban trage.
- 209 Banul muncit nu se prăpădește.
- **210 B**arbă lungă, Minte scurtă.
- 211 Bate apa-n piuă.
- 212 Bate fierul cât e cald.
- 213 Bate şaua să priceapă iapa.
- 214 Bate și ți se va deschide.
- **215 B**ate toba prin sat.
- 216 Bărbații rămân bărbați.
- 217 Bătrânii satului ca (și) câinii la turmă.
- 218 Băutura are sămânță de vorbă.
- **219 B**ăutura cere mâncare Şi mâncarea cere băutură.
- 220 Bine faci, bine găsești.
- **221 B**oala din fire, N-are lecuire.
- **222 B**oală lungă, Moarte sigură.
- 223 Bogat la minte.

- 224 Boieru-i tot boier.
- **225 B**ou l-am dus, Bou l-am adus.
- 226 Boul se-ntinde până ajunge cu limba.
- 227 Brânză bună în burduf de câine.
- **228 B**ucurați-vă cu cei ce se bucură Şi plângeți cu cei ce plâng.
- **229 B**ucurie-nșelătoare, Ca roua de trecătoare.
- **230 B**un de gură, Rău de lucru.
- 231 Bun de muscă.
- **232 B**ună, bună, Până e nebună.
- **233 B**ună ţară, Rea tocmeală.
- **234 B**ună ziua, căciulă, Că stăpânul n-are gură!
- **235 B**ună ziua i-am dat, Belea mi-am căpătat.
- **236 B**uturuga mică răstoarnă carul mare.

\mathbf{C}

- 237 Ca acasă la tine, Nu-i la nimenea mai bine.
- 238 Ca la noi la nimenea.
- 239 Calcă de două ori într-un loc.

- 240 Calea dreaptă este cea mai bună.
- 241 Calic și fudul.
- 242 Calul bătrân nu se caută de dinți.
- **243** Calul bun se vinde din grajd.
- 244 Calul nu crește numai cu apă, paie și bătaie.
- **245** Cap mare, Minte puţină.
- 246 Ca oţetul la rouă.
- **247 C**apra face, Oaia trage.
- **248 C**apra sare masa, Iada sare casa.
- 249 Ca prin urechile acului.
- **250 C**a puiul cucului Pe creanga nuculµi.
- **251 C**apul le face, Inima le trage.
- 252 Car cu două proţapuri.
- **253 C**are o fi Tot un bărbățel mi-o fi. `
- **254 C**arte nu știe, Da' calcă popește.
- **255 C**asa este casă, Când ai o gospodină în casă.
- 256 Casa fără copii e ca clopotul fără limbă.

257 ● **C**asa nemăturată, Musafiri așteaptă.

258 ● **C**ască ochii la tocmeală, Nu după ce te-nșală.

259 • Ca umbra după om se ţine.

260 ● Caută una și dă peste alta.

261 • Că-i laie, Ca-i bălaie; Ca-i una, Ca-i alta.

262 • Călătorului îi șade bine cu drumul.

263 • Cămașa copilului arată ce mamă are.

264 ● Cămașa e mai aproape decât haina.

265 ● Câinele care latră nu mușcă.

266 ● Câinele latră, ursul trece.

267 • Câinele nu intră, Dacă nu-i uşa deschisă.

268 ● **C**âinii latră, ursul joacă.

269 • Când ai bani, Ai și dușmani.

270 ● Când de multe te-apuci, Mai pe toate le-încurci.

271 ● Când doi se ceartă, Al treilea câștigă.

272 • **C**ând îi dai, îi fată vaca; Când îi cei, îi moare vițelul.

273 ● **C**ând mi-i vedea ceafa.

274 ● Când nici nu gândești, Atunci te trântește.

275 ● Când o face salcia mere Şi răchita micșunele.

276 • Când pisica nu-i acasă, Joacă șoarecii pe masă.

277 • Când s-o întâlni malul cu dealul.

278 ● **C**ând sunt doi puterea crește.

279 ● Când s-o face mama fată mare.

280 ● Când vede că l-ai zărit, Hoțul zâce c-a glumit.

281 • Cât ai arunca cu securea.

282 ● Cât ai îmbuca o dată.

283 ● Cât dai, Atâta iei.

284 ● Câte bordeie, Atâtea obiceie.

285 ● Câte capete, Atâtea păreri.

286 • Câte flori sunt pe pământ, Toate se duc în mormânt.

287 • Câte îmbucături, Atâtea înghiţituri.

288 ● **C**e-a câștigat într-o vară, A băut într-o sară.

289 • Ce-a fost verde s-a uscat.

290 • Cea mai bună băutură Este apa din fântână.

291 • Ce-am avut Şi ce-am pierdut.

292 • **C**e-a mâncat lupul E bun mâncat.

293 • Cearta fără bătaie e ca nunta fără lăutari.

294 • Ce-a sămănat, aia a cules.

295 ● **C**e-au căutat, Peste aia au dat.

296 • Ce e frumos la toţi le place.

297 • **C**e e în guşă, E şi-n căpuşă.

298 • Ce e nou e tot mai greu.

299 • Ce face un prost, nu pot desface zece deștepți.

300 • Ce e pe el, e și pe culme, ferească Dumnezeu!

301 • Ce e strâmb din fire, Anevoie se mai îndreaptă.

302 • Ce-i în mână; Nu-i minciună.

303 • Ce i-o fi tatii, I-o fi și mamii.

304 • Ce leagă femeia, Nici dracul nu dezleagă.

305 • Cele bune Să se-adune; Cele rele Să se spele. **306 • C**el mai tare E și mai mare.

307 • Ce mi-e Tanda, Ce mi-e Manda.

308 • Ce mi-e în gușe, Mi-e și-n căpușe.

309 • **C**e naște din pisică, Şoareci mănâncă.

310 • Ce poţi face astăzi, nu lăsa pe mâine.

311 • Ce sameni, aia culegi.

312 • Ce-și face omul singur, nici dracul nu desface.

313 • Ce știe popa, nu știe satul.

314 • Ce ţie nu-ţi place, Altuia nu-i face.

315 • Ce ti-e scris, În frunte ți-e pus.

316 ● Cinci câştigă, Şapte mănâncă.

317 • Cinci degete sunt la o mână, Şi nu seamănă unu' cu altu'.

318 ● Cine adună la tinerețe, Are la bătrânețe.

319 ● Cine a încurcat pânza, trebuie să o descurce.

320 • Cine a pățit multe, Știe multe.

321 ● Cine are, bea și mănâncă; Cine nu, stă și se uită.

- **322** Cine are carte are patru ochi.
- **323 C**ine-are mână lungă Pierde și ce are-n pungă.
- **324 C**ine de cuvânt nu înțelege, Nu înțelege nici de ciomage.
- **325** Cine e cinstit, pe așternut moale doarme.
- **326** Cine face, Lui își face.
- **327 C**ine face bine, Bine găsește.
- **328** Cine fură azi un ou, Mâine fură un bou.
- 329 Cine fură își ia răsplata.
- 330 Cine intră în cârciumă nu intră ca să se închine.
- **331 C**ine întreabă nu greșește.
- **332 C**ine își dă, Lui își dă.
- **333** Cine lucrează și tace, Mai multă treabă face.
- **334** Cine minte, și fură.
- **335 C**ine mişcă, Tot mai pişcă.
- **336 C**ine-mparte, Parte își face.
- **337** Cine muncește, Hrană agonisește.

- 338 Cine n-a suferit nu știe ce e durerea.
- **339** Cine nu cască ochii, deschide punga.
- **340 C**ine nu învață la tinerețe, Va plânge la bătrânețe.
- **341 C**ine o face ca mine, Ca mine o să păţească.
- **342** Cine poate oase roade, Cine nu nici carne moale.
- **343 C**ine râde la urmă, Râde mai bine.
- 344 Cine s-a ars cu ciorbă, Suflă și în iaurt.
- **345 C**ine samănă spini, Spini culege.
- **346 C**ine sapă groapa altuia, Cade el în ea.
- **347 C**ine scoate sabia, De sabie va pieri.
- 348 Cine scuipă în sus îi cade pe obraz.
- **349 C**ine se culcă devreme, Se scoală de dimineață.
- **350 C**ine se grăbește, Curând ostenește.
- **351** Cine se lăcomește Nu se procopsește.
- **352 C**ine se scoală de dimineață, Departe ajunge.

- 353 Cine se știe cu musca pe căciulă, se apără.
- **354 C**ine știe carte are patru ochi.
- **355** ◆ Cine ştie multe moare.
- 356 Cine umblă după doi iepuri nu prinde niciunul.
- 357 ◆ Cine umblă după luntre cade-n apă.
- 358 Cine umblă pe toate drumurile nu ajunge nicăieri.
- **359** Cine vine târziu la masă, roade oasele.
- 360 Cine vrea să mănânce, să aibă lingură.
- **361** Cioara e tot cioară.
- 362 Cioara își cunoaște cuibul său.
- **363 C**iobanul fără fluier, E ca mierla fără șuier.
- **364 C**-o funie să-i legi Şi p-amândoi să-i îneci.
- **365** Copiii după părinți, ca poamele după pom.
- 366 Copilul cu moașe multe rămâne nemoșit.
- 367 Copilul până nu plânge nu capătă ţâţă.
- **368 C**opilul răsfățat Rămâne neînvățat.
- **369** Corb la corb nu-și scoate ochii.
- 370 Crescut la ţăruş.
- **371 C**roitorul umblă rupt și ciubotarul desculţ.
- 372 Cu bani găsești și lapte de pasăre.

373 • Cu bunătatea mea, Eu am rămas grea.

374 • Cu doi peşti-n oală Şi cu coada afară Nu se poate.

375 • Cui pe cui se scoate afară.

376 • Cu lăutari și cu masă Aduci pe dracul în casă.

377 ● Cum e boierul e și sluga.

378 • Cum e fapta și plata.

379 ● Cum e marfa și mușteriul.

380 • Cum e naşul, şi finul.

381 ● Cum era, bună, rea, Îmi făceam treaba cu ea.

382 ● Cum e sacul, și petecul.

383 ● Cum e turcul și pistolul.

384 ● Cum înnozi, Aşa deznozi.

385 ● Cum îţi aşterni, Aşa vei dormi.

386 ● Cum s-a câștigat, Așa s-a mâncat.

387 • Cum ți-e inima, așa ți-e și câștigul.

388 ● **C**um zici bună ziua, Aşa ţi se răspunde.

389 ● **C**-un ac Tot sărac.

390 • Cu neamurile să mănânci, să bei, Daraveri să n-ai cu ele.

391 • C-un picior în groapă Şi cu altul afară.

392 • C-un soldat nu faci o ţară.

393 • Cu o mână dă Şi cu alta adună.

394 • Cu o minciună boierească Înconjuri țara ungurească.

395 • Cu plânsul nu se înviază morții.

396 • Cu răbdarea Treci și marea.

397 ● **C**u răbdare și tăcere Se face agurida miere.

398 • **C**u un ochi la slănină Şi cu altul la făină.

399 • Cuvântul E ca vântul; Nu se ajunge nici cu armăsarul, Nici cu ogarul.

400 • Cu vorbe dulci Mai multă pâine mănânci.

D

401 ● Dacă ai bani, Ai prieteni și duşmani.

402 ● Dacă are omul noroc, măcar să samene și cărbuni și tot se face.

403 ● **D**acă dai, N-ai.

- **404 D**acă n-ai azi, ai mâine.
- **405 D**acă nu curge, tot pică.
- **406 D**acă nu deschizi ochii, Deschizi punga.
- **407 D**acă nu e cap, Vai de picioare.
- **408 D**acă nu plouă în mai, Nu se mănâncă mălai.
- **409 D**acă nu te mănâncă, N-ai de ce să te scarpini.
- **410 D**acă socoți plăcinta din câte pături îi, n-o mai mănânci.
 - **411 D**acă spui prostului adevărul, te toacă la cap.
 - **412 D**acă te-i băgat în joc, Trebuie să joci.
 - **413 D**acă te iei după măgar, te duce la stână.
 - **414 D**-ai cinstit-o ca pe soră, Ea te-njură și te bate.
 - 415 Dai cu gura ca să iasă banuļ.
 - 416 D-aia n-are ursul coadă.
 - **417 D**-alde terchea-berchea Doi lei perechea.
 - **418 D**arul nu-i cu carul.
 - **419 D**ă cinstea pe rușine și pacea pe gâlceavă.
 - **420 D**ă din mână Şi din gură.

- **421 D**ă-mi, Doamne, puterea tânărului Şi mintea bătrânului.
- **422 D**ă nas lui Ivan Că se suie pe divan.
- **D**eal cu deal se-ntâlnește, dar păi om cu om.
- **D**e-ar fi pe inima mea.
- **425 D**e-ar ști omul ce-ar păți, Dinainte s-ar feri.
- **D**e bine, nimenea nu fuge.
- **427 D**e cap și-a făcut, De cap s-a dus.
- **D**e când cu moașa Eva.
- **D**e când e lumea și pământul, Pe cuptor nu bate vântul.
- **D**e când era bunica fată mare.
- **431 D**e când era mama fată mare.
- **D**e când urzea Dumnezeu pământul.
- **D**ecât bogat şi bolnav, Mai bine sărac şi sanătos.
- **D**ecât codaș la oraș, Mai bine-n satul tău fruntaș.
- **435 D**ecât c-un prost la câștig, Mai bine c-un dăștept la pungă.
- **436 D**ecât în târg cu papuci, Mai bine-n crâng cu opinci.
- **D**ecât mâncare stricată, Mai bine maţe crăpate.

- 438 Decât niciodată, mai bine mai târziu.
- **439 D**ecât să plâng eu, mai bine să plângă ei.
- **440 D**ecât un filosof ofticos, Mai bine un măgar sănătos.
- **441 D**e ce ai colți mai mari, cu atât ești mai căutat.
- **442 D**e ce fugi, nu scapi.
- 443 De ce se teme omul nu scapă.
- **444 D**e ce ți-e urât, nu scapi.
- **445 D**e dorul fragilor, mănânci și cotoarele.
- **446 D**egeaba mai baţi fierul după ce se răceşte.
- **447 D**egrabă să asculți, Târziu să grăiești.
- **448 D**e haram a fost, De haram s-a dus.
- 449 De joi în Paști.
- **450 D**e la cine nu te-aștepți, acela nu te vinde.
- **451 D**e la mână până la gură.
- **452 D**e la mine puţin, de la Dumnezeu mult.
- **453 D**e la omul cinstit, E destul un cuvânt.
- **454 D**e la vlădică Până la opincă.
- **455 D**e multe ori, când te grăbești, Ce cauți, nu găsești.

- **456 D**e multe ori din ţânţar, Lumea face armăsar.
- **457 D**e nu l-aș mai vedea parcă aș mai trăi.
- **D**e nu pică, Tot cură.
- **D**e oameni răi, să fugi ca dracul de tămâie.
- **D**e popă nu scapi nici mort.
- **461 D**eşi plopul e mare, Poame dânsul n-are.
- **D**e unde nu gândești, d-acolo sare iepurele.
- **D**e unde nu-i, nici Dumnezeu nu cere.
- **D**in cele mici se fac cele mari.
- **D**in coadă de câine nu faci sită de mătase.
- **D**in două rele, alegi pe una mai bună.
- **D**in omul bun, bun lucru iese.
- **D**in stejar, stejar răsare.
- **469 D**intr-un fus de moară, Ai făcut o coadă de țăsală.
- **D**in vorbă în vorbă iese adevărul.
- **471 D**in vorbă se face fapta și din faptă vorba.
- **472 D**racul nu e așa de negru cum îl zugrăvește românul.
 - **D**ragostea nu se face cu sila.
 - **D**reptatea niciodată nu piere.

- **D**reptatea umblă cu capul spart.
- **D**rumul drept e lung.
- **D**umnezeu amână, dar nu uită.
- **D**umnezeu dă, Dumnezeu ia.
- **D**umnezeu nu rămâne dator la nimeni.
- **480 D**upă bătălie, mulți viteji se arată.
- **481 D**upă ce că e sărac, mai ține și nasu' pe sus.
- **482 D**upă furtună, vine și vreme bună.
- **483 D**upă ploaie, nu-ți pune umbrela.
- **D**upă sac, și petecul.
- 485 După unelte se cunoaște meșterul.
- **D**uşmănia Strică omenia.
- **D**u-te unde a dus surdul iapa.

E

- **E**a îşi cântă, Ea îşi descântă.
- **E** bătut în cap.
- **490 E** bun numai când doarme.
- 491 E ca vita, doar că nu paște.
- **E** crescut la coada vacii.
- **E** cu casa în spinare ca melcul.

494 ● **E**i se ceartă, Ei se iartă.

495 • **E**l judecă, Tot el spânzură.

496 ● **E** minunat ca pruncul care se naște.

497 ● **E**ra vai de mine, da' acum e vai de noi.

498 ● **E** plin de draci Ca moara cu saci.

499 ● **E** scump la tărâțe și ieftin la mălai.

500 • Este ca a cincia roată de la căruță.

501 • Este foarte cinstit când doarme.

502 • Este lup îmbrăcat în piele de oaie.

503 • Este mai bine în bordeiul tău decât în casa altuia.

504 ● Este mai bine să taci decât să vorbești de rău.

505 ● Este om bun când cântă cocoșul lui în curtea mea.

506 • Este om frumos, da' năravul îl strică.

507 ● **E**ste rău când aștepți de la mâna altuia.

508 • Eu am ajuns de râs și tu de ocară.

509 ● **E**u am băut, Şi tu te-ai îmbătat.

510 • Eu chiteam că-i boierie Şi ea e numai sărăcie.

511 • Eu domn, Tu domn, Cine să ne tragă gheata?

- **512 E**u fac, eu trag; P-altul în belea nu-l bag.
- 513 Eu spun, eu aud.
- 514 Eu umblu cu pâinea după el și el cu ciomagu după mine.
 - **515 E** ușor a ierta, Dar greu a uita.
 - **516 E** uşor de vândut, Dar greu de cumpărat.

F

- 517 Face albul în negru şi negrul în alb.
- 518 Face groapă sub el.
- **519 F**ace haz, De necaz.
- **520 F**ace din noapte zi Şi din zi noapte.
- 521 Face el şi le trag eu.
- **522 F**ace și el umbră pământului.
- **523 F**ace voie De nevoie Şi haz De necaz.
- **524 F**ala mare Traistă n-are.
- 525 Fapta bună laudă pe om.
- **526 F**ata bătrână E bună cățea la stână.

527 ● **F**ata mare Minte n-are.

528 ● Fă bine ca să-ți auzi de rău.

529 ● **F**ă cum faci, Că tot bine faci.

530 • Fă faptă că-ți vei primi răsplată.

531 ● **F**ăgăduiala făcută E ca datoria curată.

532 ● Fără dor, lacrimi nu ies.

533 ● Fă-ți cruce mare, că dracul e bătrân.

534 ● **F**ă-ți îmbucătura Cât ți-este gura.

535 ● **F**emeia a îmbătrânit pe dracu.

536 • Femeia cinstită e comoara bărbatului.

537 ● **F**emeia cu copil mic Nu e bună de nimic.

538 • Femeia fără copil e cal despiedecat.

539 ● **F**emeia frumoasă Este pagubă la casă.

540 • Femeia harnică ține casa cu fusul.

541 • Femeia-i poale lungi și minte scurtă.

542 ● **F**emeia înțeleaptă casa-ți zidește.

543 ● **F**emeia nebună Casa-ţi dărâmă.

544 • Ferească Dumnezeu pe om de gura satului.

- **545 F**erește-mă, Doamne, de prieteni, că de dușmani mă feresc eu.
 - **546** Fiecare boală își are leacul ei pe lume.
 - 547 Fiecare este stăpân pe capul lui.
 - **548** Fiecare face cum se pricepe.
 - **549** Fiecare-i dator c-o moarte.
 - 550 Fiecare le stie pe-ale lui.
 - **551 F**iecare trage spuza pe turta lui.
 - **552 F**iecare trage la locul cunoscut.
 - 553 Fiecare trăiește cu norocu' lui.
 - 554 Fiecare ţine mâna unde-l doare.
 - **555 F**ie pâinea cât de rea, Tot mai bună-i în țara mea.
 - 556 Fierbe sângele în el ca într-o locomotivă.
 - 557 Fierul cât e de fier și tot ruginește.
 - 558 Flământul codru visează.
 - 559 Foamea e cel mai bun bucătar.
 - 560 Foamea e soră bună cu setea.
 - **561 F**ocul acoperit Arde-năbuşit.
 - **562 F**rate, frate, dar brânza-i cu bani.
 - **563 F**ratele îţi scoate ochii.
 - 564 Frica păzește via.

- **565 F**rumosul la frumos trage.
- **566** Frumusețea fără înțelepciune este ca o floare în tină.
 - **567 F**udulia e mare prostie.
 - **568 F**udulia e soră bună cu prostia.
 - **569 F**uga-i ruşinoasă, Dar-i sănătoasă.
 - 570 Fuge ca dracul de tămâie.
 - 571 Fugii de lup și dădui de urs.

G

- 572 Gardul cu proptele niciodată nu piere.
- **573 G**ăina bătrână Face zeama bună.
- 574 Găina care cântă nu face ouă.
- 575 Găina, când se vede în tărâțe, le dă încolo cu picioarele.
 - **576 G**ăina nu poate cu două: Şi cu pui şi cu ouă.
 - **577 G**ând la gând cu bucurie.
 - 578 Gândește întâi, apoi vorbește.
 - 579 Gândește-te de azi pentru mâine.
 - **580 G**ândul fuge mai iute ca vântul.
 - **581 G**ândul nebunului, La marginea pământului.
 - **582 ● G**eaba vii,

Geaba te duci, Geaba rupi nişte papuci.

583 • **G**luma-i glumă, Treaba-i treabă.

584 • **G**ol ai venit, Gol te duci, De-aici nimic nu duci.

585 ● Gol făcăleţ.

586 • Graba Strică treaba.

587 ● Greu la deal cu boii mici.

588 • Gros la obraz.

589 ● **G**ura dulce Mult aduce.

590 ● Gura lumii n-o poţi opri.

591 • Gura mincinosului adevăr grăiește.

592 ● **G**ura nu cere chirie.

593 ● Gura omului surpă și cetățile.

594 • Gura rea numai pământul o astupă.

595 • Gura spune adevărul și minciuna.

596 ● **G**ura zice, Vântul duce.

597 ● Gură multă, Treabă puţină.

598 ● Gustă Şi apoi mănâncă.

H

- 599 Haina nu face pe om.
- 600 Hainele împrumutate nu țin de cald.
- **601 H**ai, noroc și sănătate, Că-s mai bune decât toate!
- **602 H**arnic ca o albină, Strângător ca o furnică.
- 603 Hârtia multe rabdă.
- 604 Hodorogește ca o moară stricată
- 605 Hora nu ține tot balul, că mai sunt și alte jocuri.
- 606 Hoţ de hoţ se teme.
- **607 H**oţul de păgubaş.
- **608 H**oțul cu un păcat și păgubașul cu o mie.
- **609 H**oţul de la hoţ învaţă.
- **610 H**oţul învaţă la hoţie, Beţivul la beţie.
- **611 H**oţul jură Şi iară fură.
- **612 H**oţul neprins e negustor cinstit.
- **613 H**oţul spune c-a glumit Când vede că l-a zărit.

I

- **614 I**-a apus steaua.
- 615 I-a bătut ceasul norocului.

- **616 I-**a cântat veșnica pomenire.
- 617 I-a dat Dumnezeu bogăție, da' nu i-a dat minte.
- 618 I-a dat oala-n foc.
- 619 I-a ieșit iepurele înainte.
- 620 I-a ieșit popa-n cale.
- **621 I**-am dat voie în pat Şi el m-a băgat supat.
- **622 I**a pe dracul în brațe până treci gârla.
- **623 I**-a pus Dumnezeu mâna-n cap.
- 624 I-a pus tinicheaua de coadă.
- **625** Iarba rea nu piere.
- **626 I**arna-i grea, omătu-i mare; Vai de omul care n-are.
- **627 I**artă-mi, Doamne, păcatul Şi ajută-mi să fac altul.
- **628** I-a trecut făina prin traistă.
- **629 I**-a venit apa la moară.
- 630 Iedul sare mai sus decât capra.
- **631 I**eftin iei, Ieftin porți.
- **632 I**eftin la făină și scump la tărâțe.
- 633 Iese ca şarpele la drum.
- **634 I**nteresul Poartă fesul.

- **635 I**ubește pe aproapele tău ca pe tine însuți.
- **636** Iubirea peste măsură Aduce în urmă ură.
- **637 I**ute la minte, Rău la fire.

Î

- 638 Îi ard tălpile.
- 639 Îi bate vântul în traistă.
- 640 Îi ca un câine ținut în lanţ.
- 641 Îi cioplit numai din bardă.
- **642** Îi crapă pielea de-al dracului ce este.
- 643 Îi curge miere din gură când vorbește.
- 644 Îi dădui bună dimineața și-mi găsii beleaua.
- **645 Î**i fac semn, Ea stă lemn.
- **646** Îi făgăduiește marea cu sarea și nu-i dă nimic.
- **647 Î**i lipsește o doagă.
- 648 Îi merge vestea ca de popă tuns.
- **649 Î**i place munca Ca măgarului fuga.
- **650 Î**i stă viața Într-un fir de ață.
- 651 Îi tremură mâinele de mult ce-a dat de pomană.
- **652 Î**i umblă gura fără el.

- **653 Î**l bagi-n casă, te fură; Îl dai afară, te-njură.
- **654** Îl fierbe fără apă.
- 655 Îl stoarce de bani ca p-un burete.
- 656 Îmbrăcămintea nu face pe om.
- 657 În casa băutorului, fiecare cântă.
- 658 În casa bogatului intri lesne, dar ieși anevoie.
- 659 Încearcă marea cu degetul.
- 660 Încetul cu încetul departe ajungi.
- 661 Încetul cu încetul se face oțetul tare.
- 662 În dar a venit, în dar s-a dus.
- **663 Î**n față mumă, În spate çiumă.
- **664** În față te netezește Şi în spate te cioplește.
- 665 Înghite cât poţi mesteca.
- **666 Î**n loc de plată, Spatele își arată.
- **667 Î**n loc să scârțâie carul, Scârțâie măgarul.
- **668 Î**n lume păpuşă Şi-n casă mătuşă.
- 669 În oala acoperită, nimenea nu știe ce se fierbe.
- **670 Î**n sacul legat, Nu știi ce-i băgat.

- 671 În satul orbilor, chiorul poruncește.
- 672 Însoară-te până nu-ți trece vremea.
- **673** Întâi gândește Şi apoi poruncește.
- 674 Întinde-te cât ți-e plapuma.
- **675** Întrebarea moarte n-are.
- 676 Între ciocan și nicovală.
- **677** Între două, Nu te plouă; Lângă una, Întotdeauna.
- 678 Înțeleptul tace și face.
- **679** În urma lupului latră câinii.
- **680** In unire stă puterea.
- **681** În urma zaverii mulți viteji s-arată.
- **682** Învață la tinerețe, Ca să știi la bătrânețe.
- **683** Învățăm cât trăim Şi tot neînvăţaţi murim.
- **684** Învățătura este cea mai bună avuție.
- **685** Învățătura nu se cumpără.
- 686 Învățul are și dezvăţ.
- **687** În vremea necazului se cunosc prietenii.
- 688 Își ia inima-n dinți.
- **689** Îți dă o măslină și-ți cere un butoi de untdelemn.

J

- **690** Jarul din cenușă rău te arde.
- 691 Joacă cum îi spun alţii.
- 692 Judecata-i cu nasul de ceară.
- 693 Judecata n-o poţi face cu sapa.
- 694 Judecată după sprânceană.
- **695 J**udecătorul e ca osia de căruță: cum o ungi nu mai scârție.
- **696 J**udecătorul e ca șarpele; niciodată nu umblă drept.

697 • Jupâneasa Tine casa, Dar jupânul Tine drumul.

L

- 698 La așa cap, așa căciulă.
- **699** La beție, omul este pisică, maimuță și la urmă porc.
- 700 La bătrânețe se simte cine nu s-a păstrat la tinerețe.
 - 701 La casa cu noroc, Fierbe oala fără foc.
- 702 Lacătul nu se pune la ușa pentru hoți, ci pentru oameni cinstiți.
 - 703 Lacom la bogăție, Sărac la minte.

704 • La el îi pâinea, la el îi cuţitul.

705 ● La gură ca un miel, La inimă ca un lup.

706 • L-a îmbrobodit femeia.

707 ● La joc — foc, La treabă — ioc.

708 • La joc se cunoaște românul.

709 ● La lauda mare să nu te duci cu carul și nici cu sacul gol.

710 ● L-a lăudat de l-a pricopsit.

711 • L-a luat gura pe dinainte.

712 ● La mâncare — lup La învățătură — butuc.

713 • L-a muşcat şarpele de buze.

714 ● La o fată mare Şi-un măgar zbiară.

715 ● La omu sărac, Nici boii-n jug nu trag.

716 • La omul sărac, Nici tăciunii în sobă nu ard.

717 ● La oraș și câinii umblă cu covrigii în coadă!

718 ● La Paștele calului.

719 • La plăcinte — Înainte Și la război — Înapoi.

720 ● La pomul căzut sar toți să rupă crengile.

- **721** La pomul lăudat să nu te duci cu sacul.
- **722 L**-a pus cu botul pe labe.
- 723 Lasă că-i bine, chiar dacă-i rău.
- 724 Lasă-mă să te las.
- **725 L**asă-l în pat, Să se suie în cap.
- 726 Lasă-l pe om cu beleaua lui.
- 727 La Sfântul Așteaptă.
- **728** Las-o spânzurată.
- 729 L-aş lăsa, dar nu mă lasă el.
- 730 La tot răul este și-un bine.
- **731 L**a toate, urma alege.
- 732 La treabă se vede omul ce poate.
- **733** Lauda de sine Nu miroase a bine.
- **734 L**audă-te gură, Că alții nu se-ndură.
- 735 La un car de minte e bine să fie și-un dram de noroc.
 - **736 L**a unii e mumă, La alții e ciumă.
 - **737 L**a voie bună, Oamenii se adună.
 - 738 La vreme de bătrânețe, Mănâncă mere pădurețe.

739 ● Lăcomia Strică omenia.

740 • Lăutarul cântă mai bine când își cântă lui.

741 ● Leagă banul în zece noduri.

742 • Leagă cățeaua de gard.

743 ● Leagă teie De curmeie.

744 • Legea-i după cum o fac domnii.

745 • Legile le fac oamenii.

746 • Lelea-i joacă, Bărbatu-i pătimește.

747 • Lenea e cucoană mare Care n-are demâncare.

748 • Leneșul la toate Zice că nu poate.

749 • Lesne e a judeca p-altul.

750 • Lesne a zice, Greu a face.

751 ● Limba boului e mare...

752 ● Limba dulce Mult aduce.

753 ● Limba îndulcește, Tot limba amărăște.

754 • Linguşirea dulce mult aduce.

755 ● Lucrează pe mult și pe puțin.

- **756 L**ucrul bine început E pe jumătate făcut.
- **757 L**ucrul bun nu se face iute.
- **758 L**ucrul dăruit prețuiește îndoit.
- **759 L**ucrul de azi nu-l lăsa pe mâine.
- **760 L**ucrul de tovărășie Miroase a sărăcie.
- 761 Lucrul făcut nu se mai desface.
- **762 L**ucrul lungește viața, Lenea o scurtează.
- 763 Lucrul străin nu ține de cald.
- 764 Lumea cu lumea, noi cu noi.
- **765 L**umea e amăgitoare, Ca o floare trecătoare.
- **766 L**umea să te laude, Câinii să te latre.
- **767 L**ungește-i, Doamne, boala Pân' s-o coace poama.
- **768 L**upul, de unde aleargă, D-acolo mănâncă.
- **769 L**upul îmbrăcat în piele de oaie.
- 770 Lupul lup rămâne.
- 771 Lupul părul își schimbă, dar năravul ba.

M

- 772 Mai aproape e pielea decât cămașa.
- 773 Mai bine ceva decât nimic.
- 774 Mai bine cu vorba decât cu bâta.
- 775 Mai bine cu vrabia-n mână decât cu cioara-n par.
- 776 Mai bine în bordeiul meu decât în casa ta.
- 777 Mai bine la început să ne tocmim, Decât la urmă să ne gâlcevim.
- 778 Mai bine mai târziu decât niciodată.
- 779 Mai bine puţin şi bun decât mult şi rău.
- 780 Mai bine să cei decât să furi.
- **781 M**ai bine sărac curat decât negustor încurcat.
- 782 Mai bine sărac și sănătos decât bogat și bolnav.
- 783 Mai bine te întoarce decât să rătăcești.
- **784 M**ai bine trăiești puțin și bine decât mult și rău.
- **785 M**ai bună e o pace decât o sută de procese.
- **786 M**ai curge apa pe unde a mai curs.
- 787 Mai fie și-un lup mâncat de oi...
- 788 Mai leagă-ți cățeaua.
- **789 M**ai mare daraua Decât ocaua.
- **790 M**ai multe știe Stan Pățitu decât toți cărturarii.

791 ● Mai scurtează-ţi limba.

792 ● Mai știi de unde sare iepurele!

793 ● M-am bucurat la avere Şi vai de păcatele mele.

794 ● Marfa gata Bani aşteaptă.

795 • Masa întinsă te lasă cu punga goală.

796 ● **M**ă duc să mă-înnec Unde-o fi lacul mai sec.

797 ● Mănâncă la mine Şi munceşte la tine.

798 • Mănâncă răbdări prăjite.

799 • Măritișul te leagă de mâini și de picioare.

800 ● Măsoară de multe ori și taie o singură dată.

801 • Mă vezi c-un ochi, te văd cu doi.

802 ● Mâna omului tot către el trage.

803 • Mâncarea de dimineață lungește viața.

804 ● Mâncarea țărănească puține boale aduce.

805 ● Mângâie copilul numai când doarme.

806 ● Mânia maţe varsă.

807 • Mâţa blândă zgârie rău.

808 ● **M**erele putrede strică pe-ale bune.

809 ● **M**erge ca apa la deal.

810 • Meșterul e mereu cu banii în mână.

- 811 Meșterul se cunoaște după lucru.
- 812 Meșterul strică, meșterul drege.
- 813 Mie îmi arde casa și ea se piaptănă.
- 814 Mielul bâlnd suge la două oi.
- **815 M**ila de la străini E ca umbra de pin.
- 816 Milă mi-e de tine, da' de mine mi se rupe inima.
- **817 M**incinosul cu minciuna Face musca cât cămila.
- 818 Minciuna are picioare scurte.
- **819 M**inciuna sparge casa de piatră.
- **820 M**inte de stă soarele-n loc.
- **821 M**intea românului de pe urmă...
- 822 Moartea împacă pe toți.
- **823 M**oartea nu vrea să știe De averi, de bogăție.
- 824 Mortul de la grapă nu se mai întoarce.
- **825** Mortul multe zice, Viul face ce știe.
- **826** Morții cu morții, Vii cu vii.
- 827 Moşiile mărită slutele.
- **828 M**uierea bărbată, Avuţia casii.

829 ● Muierea când lipsește, Casa se risipește.

830 • Muierea cu ochii frumoși Pe toți îi face voioși.

831 ● Muiere tăcută, greu o găsești.

832 • Multe flori sunt pe lume, dar nu toate au miros.

833 • Multe greșești, Multe înveți.

834 ● Mult trăiești, Multe auzi.

835 • Mulţi chemaţi, Puţini aleşi.

836 ● **M**ulţi văd, Puţini înţeleg.

837 ● Munca e brăţară de aur.

838 • Munca e cea mai bună avuţie.

839 • Munte cu munte se întâlneşte, Da' și om cu om când nici gândește.

840 • **M**unții noștri aur poartă, Noi cerșim din poartă-n poartă.

841 • Murdăria strică omenia.

N

842 • N-a ajuns la gârlă și și-a ridicat poalele.

843 ● N-ai uşă la bordei.

844 • Nalt ca bradul, Prost ca gardul.

- 845 N-are după ce bea apă și se scobește în măsea.
- 846 N-ar fi lup, de n-ar fi fost oi.
- 847 Na-ți-o bună, că ți-am frânt-o.
- 848 Năpasta cade tot pe omul sărac.
- **849 N**ăravul din fire N-are lecuire.
- 850 Neam de-a noua spiţă.
- **851 N**epoftitul n-are scaun.
- 852 Negustor de piei de cloșcă.
- **853 N**emulţumitului i se ia darul.
- **854 N**evasta cu mintea bună Este bărbatului cunună.
- **855 N**evasta frumoasă E belea la casă.
- 856 Nevastă mai poţi găsi, dar mamă nu.
- **857 N**evoia învață pe om.
- **858 N**evoia schimbă legea.
- 859 Nevoiașul la toate zice că nu poate.
- **860** Nici călare, nici pe jos.
- **861** Nici cât ai orbi un purice.
- **862 N**ici cu vii, Nici cu morții.
- **863 N**ici în car, Nici în teleguță.

- **864 N**ici nu-i ninge, Nici nu-i plouă!
- **865 N**ici-o boală nu-i mai grea Ca dorul și dragostea.
- **866 N**ici pădure fără vreascuri, Nici om fără cusur.
- 867 Nici soarele nu încălzește toată lumea.
- 868 Nici un lucru nu rămâne nerăsplătit.
- **869 N**ici un lucru să nu-l crezi Până cu ochii nu-l vezi.
- 870 Nici un om fără supărări.
- **871 N**ici usturoi n-a mâncat, Nici gura nu i-a mirosit.
- **872 N**imenea n-o să trăiască, Lumea s-o împărătească.
- 873 Nimenea nu e ușă de biserică.
- **874** Nimenea nu se naște meșter.
- 875 Nimica nu-i fără osteneală.
- **876** Noi râdem de unul, doi, Şi patruzeci râd de noi.
- 877 Norocu-i după cum și-l face omul.
- **878** Norocul e spart în fund.
- 879 Norocul nu stă-n drum.
- 880 Norocul se învârte ca roata.
- **881 N**-o să mai cânte cocoșul meu pe gardul lui.

- **882 N**ou din şapte petice.
- **883 N**u aduce anul ce-aduce ceasul.
- 884 Nu căuta ce-am fost, ci vezi acum ce sunt.
- 885 Nu câte știi, ci cum le știi.
- 886 Nu cerca marea cu degetul.
- 887 Nu da bâta în mâna prostului.
- 888 Nu da cu bâta în baltă, că te stropește.
- 889 Nu după suman trebuie judecat omul.
- **890** Nu e frumos ce este frumos, este frumos ce-mi place mie.
 - 891 Nu e fum fără foc.
 - **892 N**u e nebun cine e nebun, Ci acela care se pune cu el.
 - **893 N**u e nimic mai bun Ca sănătatea și banii.
 - 894 Nu e numai un câine scurt de coadă.
 - 895 Nu e pădure fără uscături.
 - **896 N**u e pe brodite, Ci e pe știute.
 - **897** Nu e pentru cine se gătește, Ci e pentru cine se nemerește.
 - **898 N**u e pomană în toate sâmbetele.
 - **899 N**u e stăpân fără stăpân.
 - 900 Nu face omul cât haina.

901 • Nu făgădui ce nu poți face.

902 • Nu-i ajungi cu prăjina la nas.

903 • Nu-i frumos cine-i frumos, Da-i frumos cine-i drăcos.

904 ● **N**u intra-n joc Dacă nu vrei să joci.

905 • Nu-i toată ziua duminică.

906 ● Nu încerca să pui mână unde nu ajunge.

907 • Nu lăsa mâine ce poţi face astăzi.

908 ● **N**u linge unde-ai scuipat.

909 • Numai c-o floare nu se face primăvară.

910 • Numai c-o vorbă nu se face ciorba.

911 • Numai lac să fie, Că broaște sunt destule.

912 ● Numai la Dumnezeu e dreptatea.

913 • Numai popă n-a fost.

914 • Nu mai spune minciuni d-ale tale, Că-s sătul d-ale mele.

915 • Nu mă călca pe opinci, Că te fac de le mănânci.

916 ● Numele bun e mai scump ca aurul.

917 • Nu-mi da, Doamne, cât pot răbda.

918 • Nu o să îndrept eu lumea cu umărul.

919 ● Nu plătește bogatul, ci săracul.

- **920 N**u poţi da Cât poţi răbda.
- 921 Nu poţi fi şi cu pui şi cu ouă.
- 922 Nu poți sta în două luntre odată.
- 923 Nu pune paie pe foc.
- 924 Nu râde de altu, vede-te pe tine.
- **925 N**u sunt vremurile sub cârma omului, ci bietul om sub vremi.
 - **926 N**u scapă nici în gură de șarpe.
 - 927 Nu se caută ce-ai fost, ci ceea ce ești.
 - 928 Nu se-ngrașă porcul în ziua de Ignat.
 - **929** Nu se spală nici în apa Dunării.
 - 930 Nu sta, că-ți stă norocul.
 - 931 Nu stricați orzul pe gâște.
 - 932 Nu-și cunoaște lungul nasului.
 - **933** Nu știe bărbatul Ce știe tot satul.
 - 934 Nu te-amesteca unde nu-ți fierbe oala.
 - 935 Nu te bucura de munca altuia.
 - 936 Nu te hrăni cu năde jdea.
 - 937 Nu tè-ncrede nici în cămașa ta.
 - **938 N**u te juca cu focul.
 - 939 Nu te lăuda până nu faci treaba.

- 940 Nu te-ntinde că te rupi.
- 941 Nu te răzema de stâlpul putred.
- **942 N**u te uita la căciulă, Ci la făptură.
- 943 Nu tot omul e om.
- 944 Nu-ți băga ace în călċâie.
- 945 Nu-ți băga în cârd cu dracul.
- 946 Nu-ți băga lingura unde nu-ți fierbe oala.
- 947 Nu ține minte de la gură până la nas.
- 948 Nu umbla cu capul în traistă.
- 949 Nu umbla cu mâța-n sac.
- 950 Nu vede mai departe decât lungul nasului.
- 951 Nu vinde castraveţi grădinarului.
- **952 N**u vinde ce nu-i al tău, Să nu-ți vie-n urmă rău.
- 953 Nu vinde pielea vulpii din pădure.
- 954 Nu vorbi de funie în casa spânzuratului.
- **955 N**u vorbi unde nu sânt urechi.
- **956 N**u zice hop! Până nu intri-n joc.

 \mathbf{O}

- **957 O**aia aduce, Nu duce.
- 958 Oase să fie multe, că câini sunt destui.

959 • Obiceiuri noi în țară veche.

960 • O boală vindecă pe alta, dacă vine una după alta.

961 • Obraz de scoarță.

962 ● Obraznicul Mănâncă praznicul; Ruşinosul Roade osul.

963 ● **O**brazul gros Aduce pântecului folos.

964 ● Obrazul subțire Cu mare cheltuială se ține.

965 ● **O**chii au văzut, Ochii să sară.

966 ● Ochii care nu se văd se uită.

967 ● Ochii înțeleptului văd mai departe.

968 • Ochii sânt oglinda inimii.

969 ● Ochii se cunosc după ochi.

970 • Ochii văd, inima cere.

971 ● **O**chi pentru ochi, Dinte pentru dinte.

972 ● Ochiul rău rele vede.

973 • Ochiul stăpânului îngrașă calul.

974 ● O dată moare omul.

975 • O dată vede nașul buricul copilului.

976 ● **O** dată voinic, De două ori nimic.

977 • **O** fi, n-o fi, Dar s-o nimeri.

978 • Orn al lui Dumnezeu cu coarne.

979 ● O mână spală pe cealaltă și amândouă — fața.

980 • Om bun, dar cu năravul dracului.

981 ● Om cinstit în casă goală.

982 • Om cu dare de mână.

983 ● Om la om trage nădejde.

984 ● **O** moarte are omul.

985 ● **O**mul beat Se crede împărat.

986 ● Omul blând e ca apa lină.

987 ● Omul bun după fapte se cunoaște.

988 • Omul bun e ca pâinea cea de grâu.

989 • Omul care-i prost N-are nici un rost.

990 ● Omul care stie carte De toate are parte.

991 ● Omul când îmbătrânește Copilărește.

992 • Omul când n-are ce lucra își face de lucru.

993 • Omul, când se pricopsește, La ai săi nu se gândește.

994 ● Omul cât îl lași, atâta se întinde.

● Omul cât trăiește, Dușmanii-i sporește.

996 • Omul cât trăiește învață și tot moare neînvățat.

997 ● Omul, cât trăiește, Multe pătimește.

998 • Omul cel bogat e mai lăudat.

● Omul cinstește haina, Nu haina pe om.

● Omul cinstit se ține de cuvânt.

• Omul cu carte Vede departe.

• Omul cu meșteșug Trăiește din belșug.

● Omul cuminte linişte aduce.

● Omul cu rude nu piere.

1005 ● Omul cu știință Are pocăință.

• Omul de n-ar ofta Cu totul s-ar venina.

● Omul e ca oul: când îl atingi, numaidecât se sparge.

● Omul e dator să-ncerce și bune și rele.

1009 • Omul este ca oaia, lesne se ia după altul.

1010 ● Omul este tare ca fierul și slab ca oul.

1011 • Omul face banii şi banii — pe om.

1012 ● Omul fără soție, Ca o casă pustie.

1013 ● Omul harnic N-are paznic.

1014 ● Omul inimos E ca un pom frumos.

1015 • Omul îi mai tare ca fierul.

1016 ● Omul învățat are stea în frunte.

1017 ● Omul la beție Cade-n nebunie.

1018 • Omul la tinerețe e ca calul fără frâu.

1019 ● Omul muncitor De pâine nu duce dor.

1020 • Omul neînvățat E ca un bou încălţat.

1021 ● Omul nu se bate cu bățul, Ci cu cuvântul.

1022 ● Omul pățit e mai învățat.

1023 ● Omul prea bun e nebun.

1024 • Omul sărac e un pui de drac.

1025 • Omul sfințește locul, nu locul pe om.

1026 ● Omul trăiește cu speranța.

1027 • Omului sărac nici boii la jug nu-i trag.

1028 • Omul voinic nu se sperie de toate muştele.

1029 • Onoarea pierdută nu o mai poți afla.

1030 ● Opinca e talpa ţării.

1031 ● Opinci rupte Şi zile pierdute.

1032 ● Orbul a nimerit Brăila.

1033 • Oricare simte unde îl strânge opinca.

1034 ● Oricât de mare ar fi averea, încetul cu încetul se duce.

1035 ● Orice femeie poate potoli un bărbat.

1036 • Orice lucru este bun la timpul lui.

1037 ● **O**ri să păzești o turmă, ori o nevastă tânără îi tot una.

1038 ● O rândunică nu aduce vara.

1039 ● O să mă judec până-n pânzele albe.

1040 ● **O**sia când se unge, căruţa nici nu mai scârţâie.

1041 ● O ștersei Şi mă fripsei.

1042 ● O turmă și-un păstor.

1043 ● **O** vorbă i-a scăpat Şi-a fost spânzurat.

P

1044 ● Pară bună pică-n gura lui Nătăfleață.

1045 ● Paraua para câștigă.

1046 ● Parcă a cântat cocoșul meu pe gardul lui.

1047 • Parcă-am mâncat dintr-o strachină cu el.

1048 ● Parcă e cu mămăliga-n gură.

1049 ● Parcă e o brezaie.

1050 ● Parcă e o femeie.

1051 • Parcă i-a ieșit un sfânt din gură.

1052 ● Parcă i-a înjugat dracul.

1053 ● Parcă-i bătut de toți sfinții.

1054 ● Parcă-i iepuroaică.

1055 ● Parcă i s-au înecat corăbiile.

1056 • Parcă mi-e rușine mie, Că nu ți-e rușine ție.

1057 ● Parcă umblă cu ochii legați.

1058 ● Pasărea mălai visează.

1059 • Paște iarba ce-o cunoști.

1060 ● Patru ochi văd mai bine decât văd eu.

1061 • Paza bună trece primejdia rea.

1062 ● **P**ăcatele părinților, Pedeapsa copiilor.

1063 ● Păcatul mărturisit este pe jumătate iertat.

1064 ● **P**ădurea de coada toporului piere.

1065 ● Păreții au urechi și străzile — ochi.

1066 ● Pățita mult e pricepută.

1067 ● Păzește-mă de găini, că de câini nu mi-e frică.

1068 ● **P**âine și sare Şi să nu te-uiți la soare.

1069 • Pâinea coaptă Buni oaspeți așteaptă.

1070 ● Până a geme boii scârţâie carul.

1071 • Până ajúngi la pârâu nu-ţi ridica poalele.

1072 ● **P**ână a se văita fetele Se vaită nevestele.

1073 ● **P**ână la anul, Ori moare măgarul, Ori piere samarul.

1074 ● Până la Dumnezeu te mănâncă sfinții.

1075 • Până la moarte sunt toate.

1076 • Până nu bagi cu omul în plug, nu-i cunoști năravul lui.

1077 ● Până nu baţi laptele nu iese unt.

1078 • Până nu dai cu capul de toți pereții, nu te îndrepți.

1079 ● **P**ână nu faci foc, nu iese fum.

1080 ● **P**ână nu încaleci calul, nu-i cunoști năravul.

1081 ● **P**ână se gătește Soarele asfințește.

1082 ● **P**ântecele se satură, dar ochii niciodată.

1083 ● **P**e cărarea bătută nu crește iarbă.

1084 • Pe cine nu lași să moară nu te lasă să trăiești.

- **1085 P**e cine primești în casă, Te scoate din casă.
- **1086 P**e dracul a căutat, Pe dracul l-a găsit.
- **1087 P**e drumul necunoscut niciodată să nu pleci.
- **1088 P**entru o babă surdă, popa nu toacă de mai multe ori.
 - 1089 Pentru o faptă bună, nu aștepta răsplată.
 - **1090 P**e om în viață, Pățaniile îl învață.
 - 1091 Pe omul bun îl calcă și vacile.
 - **1092 P**eștele cel mare înghite pe cel mic.
- 1093 Peștele de la cap se-mpute și de la coadă se curăță.
 - **1094 P**eștele mămăliga prăpădește.
 - **1095 P**e unde dă tatăl crește carnea.
 - 1096 Pe unde umblă copiii, dracu n-are ce căuta.
 - **1097 P**içă pară mălăiață În gura lui Nătăfleață.
 - 1098 Picătura găurește piatra.
 - 1099 Pierzi ori câștigi, negustor te numești.
 - **1100 P**ilda rea strică obiceiurile bune.
 - 1101 Pirul rău crește și nesămânțat.
 - **1102 P**isica râzgâiată Nu prinde şoareci niciodată.

1103 ● **P**isica se satură lingând, lar câinele — rozând.

1104 ● Pisica, unde nu ajunge, îi miroase.

1105 • Plăcera dă prin piele.

1106 ● Ploaia de dimineță nu ține mult.

1107 ● **P**loaia din mai Face mălai.

1108 • Plopul nu face mere, Nici răchita — micșunele.

1109 ● Pomul se cunoaște după roade Şi omul după fapte.

1110 ● Popa are mână de luat, Nu de dat.

1111 • Popa nu toacă de două ori pentru o babă surdă.

1112 ● Porcul nu se îngrașă-n ziua de ajun.

1113 • Prevederea este mama înțelepciunii.

1114 ● Prietenii nu se cumpără cu bani.

1115 • Prietenii se țin cu cheltuială.

1116 ● Prietenul la nevoie se cunoaște.

1117 ● **P**rinde orbul, scoate-i ochii.

1118 • Printre spini trebuie să umbli încălțat.

1119 • Prost ca bâta.

1120 ● Prostia din născare, Leac nu are.

- **1121** Prostia e boierie mare.
- **1122 P**rostul râde singur de prostia lui.
- 1123 Prostul se cunoaște după râs și mers.
- **1124 P**rostul se cunoaște după vorbă și șiretul după ochi.
 - 1125 Prostului nu-i stă bine dacă nu-i și fudul.
 - 1126 Puica se cunoaște după creastă.
 - **1127** Pune-n ciur și alege.
 - 1128 Pune-ți frâu la gură și lacăt la inimă.
 - 1129 Pute locul pe unde umblă.
 - 1130 Puţine cuvinte şi ispravă mai bună.
 - **1131 P**uţini suie, Mulţi coboară.

R

- **1132 R**abdă inimă și taci, Că tu toate mi le faci.
- 1133 Rabdă un ceas și îi trăi un an.
- 1134 Rana se videcă, dar semnul rămâne.
- 1135 Răbdarea-i din rai ruptă.
- **1136 R**ăbdarea trece marea.
- **1137 R**ăspunsul blând înlătură mânia.
- 1138 Rău cu rău, dar mai rău fără rău.

- 1139 Rău cu rău se alungă.
- 1140 Rău e a fi între ciocan și nicovală.
- 1141 Rău e când plâng părinții.
- 1142 Rău faci, rău găsești.
- **1143 R**ău la deal, rău la vale, Când greul e pe spatele tale.
- **1144 R**ău s-aude, Rău se vede.
- 1145 Răul se face mai lesne decât binele.
- 1146 Răul vine repede, binele mai încet.
 - 1147 Râde ca proasta-n târg.
 - 1148 Râde ciob de oală spartă.
- **1149** \mathbf{R} âde dracul de porumbe negre și pe el nu se vede.
 - 1150 Râde om de om și dracul de toți.
 - 1151 Râde orbul de şchiop.
 - 1152 Râde, și purceaua e moartă-n coteț.
 - 1153 Râsul e frate cu plânsul.
 - **1154 R**oagă-te lui Dumnezeu Şi muncește tot mereu.
 - 1155 Românul cât trăiește tot crește.
 - **1156 R**omânul nu piere.
 - **1157 R**omânul tace și face.

- **1158 R**uda bună se cunoaște la nevoie.
- **1159 R**ufele murdare în familie se spală.
- **1160 R**uşinos dar sănătos.

S

- **1161 S**abia are două tăișuri: cine vrea s-o întrebuințeze.
 - **1162 S**ac fără fund E omul fără rând.
 - 1163 Sacul gol nu stă în picioare.
 - 1164 S-a dus bou și s-a întors vacă.
 - 1165 S-a dus înainte de a-i bate ceasul.
 - 1166 S-a dus la vânătoare cu pușca goală.
 - 1167 S-a dus să-și vadă moartea cu ochii.
 - 1168 S-a făcut oale și urcioare.
 - **1169 S**-a găsit Păcală cu Tândală.
 - **1170 S**-alege untul din brânză.
 - 1171 S-a mâniat ca văcarul pe sat.
 - **1172 S**-a nădușit sub limbă.
 - 1173 Sare din lac în puţ.
 - 1174 S-a rezemat de gardul putred.
 - **1175 S**-aruncă ca lupul între oi.
 - **1176 S**-a strâns funia de par.

- **1177 S**atul arde și baba se piaptănă.
- 1178 Satului care se vede nu-i trebuie călăuză.
- 1179 Să bei vinul, dar să nu te bea.
- 1180 Să facă pe dracul în patru.
- **1181 S**ă fii bun și blând la toate, Dar până unde se poate.
- 1182 Să fugi de omul însemnat ca de dracu.
- 1183 Să înveți nu e niciodată târziu.
- **1184** \mathbf{S} ă mergem înainte: cum o fi târgul, așa și norocul.
 - **1185 S**ă n-am parte De oale sparte.
 - 1186 Sănătatea e cea mai bună avuţie.
 - 1187 Să-ncerce marea cu degetul.
 - 1188 Să nu știe stânga ce face dreapta.
 - **1189 S**ăraca păţită Mult e pricepută.
 - **1190 S**ărăcia învață pe om Să fie econom.
 - 1191 Sărăcia nu-i rușine.
 - 1192 Sărmanul a ajuns la sapă de lemn.
 - 1193 Sărută mână pe care n-o poţi muşca.
 - 1194 Să se aleagă neghina din grâu.
 - 1195 Să stăm strâmb și să judecăm drept.

1196 • Să-și ia lumea-n cap.

1197 • Să te ferești de cui străin în casă.

1198 ● Să te-ntinzi cât poţi cuprinde.

1199 • Sătulul nu crede pe cel flămând.

1200 • Să vorbească și nea Ion, că și el e om.

1201 • Să vorbim, să n-adormim.

1202 ● Sânge cu sânge nu se spală.

1203 ● **S**ângele apă nu se face.

1204 ● **S**ângele nevinovat cere răzbunare.

1205 ● **S**capă-l din foc Ca să te bage-n foc.

1206 • Schimbarea domnilor, Bucuria nebunilor.

1207 • Scoală-te de dimineață Dacă vrei să-ți lungești viața.

1208 • Scump la tărâțe și ieftin la mălai.

1209 ● **S**cumpul mai mult păgubește, Leneșul mai mult aleargă.

1210 ● Seamănă ca două picături de apă.

1211 ● **S**e bate ca peştele pe uscat.

1212 ● **S**e grăbește ca fata mare la măritat.

1213 ● **S**e joacă ca pisica cu șoarecele.

1214 • Se prinde ca scaiul de oaie.

- **1215** Se pune ţânţarul cu măgarul.
- **1216** Se simte cu musca pe căciulă.
- 1217 Se ține după tine ca mânzul după iapă.
- 1218 Se uită ca viţelul la poarta nouă.
- 1219 Soare cu dinți.
- 1220 Soarele răsare pentru toţi.
- **1221 S**ocoteala de-acasă nu se potrivește cu cea din târg.
 - **1222 S**omnul dulce Nimic n-aduce.
 - **1223 S**pală-mi cojocul, dar nu mi-l uda.
- 1224 Spală-ți rufele în grădina ta și ți le întinde pe funia ta.
 - **1225** Spune adevărul că ți se sparge capul.
 - **1226 S**pune-mi cu cine te unești, C-apoi îți spui eu cine ești.
 - **1227 S**tă ca ou în cui.
 - **1228 S**tăpânul bun face sluga vrednică.
 - 1229 Stăpânul zgârcit învață sluga hoață.
 - 1230 Strânge bani albi pentru zile negre.
 - 1231 Surceaua nu sare departe de tăietor.
 - **1232** Surdul n-aude, dar le potrivește.
 - **1233** Sutele mărită slutele.

1234 ● Şade şi norocul îi creşte.

1235 ● Şi-a mâncat omenia cu lingura.

1236 • Şarpele când îl doare capul iese la drum.

1237 ● Şarpele de casă Mult venin lasă.

1238 ● Şezi, că ți se răcește locul.

1239 • Şi-a aprins paie în cap.

1240 ● Şi-a găsit lelea bărbatul.

1241 ● Şi-a mâncat norocul.

1242 • Şi-a strâns funia de țăruș.

1243 • Şi-a tăiat craca de sub picioare.

1244 ● **Ş**i-a trăit traiul, Şi-a mâncat mălaiul.

1245 ● Şi boul are limbă mare, dar nu poate să vorbească.

1246 ● **Ş**i din bordeie ies oameni mari.

1247 • Şi dracul pare frumos când e tânăr.

1248 ● Şi pisicii îi place peștele; dar când trece puntea, închide ochii.

1249 ● Şi pitulicea e mică, dar crește pui de cuc.

1250 ● **Ş**i sărac și nesupus Umblă cu nasul pe sus.

1251 • Şi sătul și cu punga plină nu se poate.

1252 • Ştie carte până la genunchiul broaștii.

1253 ● Ştie cât au uitat ceilalţi.

1254 ● \$tie mocanul Ce e şofranul? Când îl vede pe tavă, Zice că e otravă.

1255 ● Ştie moşul ce-are în traistă?

1256 • Ştii când pleci, dar nu ştii când ajungi.

T

1257 ● **T**ace ca porcul în porumb.

1258 ● Taci, dacă vrei să-ți fie casa casă și masa masă.

1259 ● Taci tu, să vorbesc eu.

1260 ● **T**aie frunză câinilor.

1261 ● **T**ainele voastre, La urechile noastre.

1262 ● **T**ara, tara, toată vara!

1263 ● **T**are-i bine și frumos Când e omul sănătos.

1264 ● Ta-său știr și mă-sa ceapă, Trandafir de un-să iasă?

1265 ● Tăcerea e ca mierea.

1266 ● **T**e duci unde-a dus mutul iapa.

● **T**e faci frate cu dracul până treci lacul.

● **T**eme-te de apa lină, nu de cea tulbure.

● **T**e păzește Până te nimerește.

● **T**e pupă în bot Şi-ţi ia din pungă tot.

1271 • Te ții ca scarul de oaie.

• **T**e vinde fără bani.

● **T**impul e bani.

● **T**impul e dascălul cel mai bun, fiindcă el ne-nvață toate.

● **T**impul face, Timpul desface.

1276 • Timpul învață pe aceia ce n-au școală.

● **T**inerii cu tinerii, Bătrânii cu bătrânii.

● **T**oamna se numără bobocii.

1279 ● **T**oarnă foc peste paie.

● **T**oată pasărea pe limba ei piere.

● Toate au un hotar în lume.

● Toate păsările câte zbor nu se mănâncă.

● **T**ocmește pielea ursului și ursul e în pădure.

● **T**ot în boul de trage dă.

● **T**ot începutul îi greu.

- **1286** Tot nașul are un naș.
- **1287 T**ot pățitu-i priceput.
- **1288 T**ot rău-i spre bine.
- 1289 Totu-i nou și totu-i vechi.
- **1290 T**ovarăș numai la câștig, La pagubă pune cârlig.
- 1291 Trage mâța de coadă.
- 1292 Trage nădejde ca spânul de barbă.
- 1293 Trage săracu și la vale, și la deal ca Duman.
- 1294 Trage targa pe uscat.
- **1295 T**rai pe vătrai.
- 1296 Tranca-fleanca, bună dimineața!
- **1297 T**răiește, murgule, până la Paști, Ca să-ți dau iarbă verde să paști.
- 1298 Trăiește viața legată cu ață.
- **1299 T**reaba de astăzi n-o lăsa pe mâine.
- **1300 T**rebuie dus pe la biserică.
- **1301 T**rebuie să joci cum îți cântă vremea.
- **1302 T**rebuie să mănânci cu cineva un car de sare ca să-l poţi cunoaşte bine.
 - **1303 T**rece Oltu, Schimbă portu.
 - **1304 T**reci zi, treci noapte, Apropie-te moarte.

Ţ

1305 ● Ţara geme de tătari Şi baba se piaptănă.

1306 ● **T**ara-i plină de nevoi Şi vulturii fură la miei.

1307 ● Țăranca e albina casei.

1308 ● **T**ăranul muncește tot anul Ca să capete banul.

1309 ● **T**ăranul paște vaca și arendașul o mulge.

1310 ● Ţărănimea-i talpa ţării.

1311 ● Tânţarul pişcă armăsarul.

1312 ● **Ţ**âțele când se-ntăresc, Vârsta vetei ne vestesc.

1313 ● Ţi-ai furat căciula singur.

1314 • Tiganul când s-a văzut împărat, Întâi pe ta-său l-a spânzurat.

1315 ● **Ţ**ine ce-ai în mână și n-alerga după minciună.

1316 • Tine-I, Doamne, tine-I, Doamne!

1317 • Ține-te numai de una, Nu sări din una-ntr-alta.

1318 ● **T**in-te tare, Cât ai mălai în căldare.

1319 • Ţin-te, pânză, nu te rupe!

IJ

1320 ● **U**ită de la mână până la gură.

1321 ● Uită-te în față Şi judecă viața.

1322 ● **U**ite popa, Nu e popa.

1323 ● Ulciorul nu merge de multe ori la apă.

1324 ● Umblă ca în satul lui Cremene.

1325 • Umblă cu capul în nori.

1326 • Umblă cu el ca cu oul.

1327 ● **U**mblă de parcă ar călca-n străchini.

1328 ● **U**mblă de parcă-i o oaie căpiată.

1329 ● Umblă după ouă de lup.

1330 • Umblă-n două luntre.

1331 • Umblă noaptea ca liliecii.

1332 ● Umblă pe drum cu alai Şi-n casă n-are mălai.

1333 ● **U**mblă pe drumuri tăind frunză câinilor.

1334 ● **U**mblă să se cârpească și mai rău se sparge.

1335 ● Umblă tot pe cale bătută.

1336 ● Umbra se mută după soare.

1337 ● **U**na bună, zece rele.

1338 ● Una din deal, alta din vale.

1339 ● **U**na e ce zici, alta e ce faci.

1340 ● Una gândește, Alta vorbește.

1341 ● Un arbore nu face pădure.

1342 ● Una spune omul Şi alta face Domnul.

1343 ● Una vorbim, Başca ne înțelegem.

1344 ● **U**n bordei să ai, numai să fie al tău.

1345 • Un cap ai şi ăla-i sec.

1346 ● Unde-a dus mutu iapa Şi surdu roata.

1347 • Unde-a fost, o să mai fie.

1348 ● Unde a tunat întâi.

1349 ● **U**nde baba face, Dracul nu desface.

1350 ● Unde chiorește Şi unde lovește.

1351 ● **U**nde dă mama carnea crește.

1352 ● **U**nde dă și unde crapă.

1353 • Unde dreptatea lipsește, acolo tân. impărătește.

1354 • Unde e ața mai subțire, acolo crapă.

1355 ● Unde e câștig, e și pagubă.

1356 ● Unde e lac, acolo sunt și broaște.

1357 ● **U**nde e marfă, trebuie să fie și pagubă.

1358 ● **U**nde e minte multă este și nebunie multă.

1359 ● **U**nde e sărăcie e și ceartă.

1360 • Unde-i bine, Nu-i de mine; Unde-i rău, Hop! și eu.

1361 ● Unde-i dragoste e și ceartă.

1362 ● Unde-i fum e și foc.

1363 ● Unde-i minte, îi și noroc.

1364 ● Unde-i multă minte, e și prostie.

1365 ● Unde-l baţi Şi unde-l doare.

1366 ● Unde nu e pisică, Şoarecii joacă pe masă.

1367 • **U**nde nu-i bărbat în casă, Nu e nici pâine pe masă.

1368 ● Unde nu-i cap, vai de picioare.

1369 ● **U**nde nu intră soarele, intră boalele.

1370 ● Unde omul bun a pus mâna, A pus și Dumnezeu mila.

1371 ● Unde paşte oaia, îşi lasă lâna.

1372 ● Unde sunt moașe multe, rămâne copilu' cu buriciul netăiat.

1373 • Unde-s doi puterea crește Şi dușmanul nu sporește.

1374 ● Unde și-a înțărcat dracu copiii.

1375 ● Unge osia ca să nu scârţâie carul.

1376 • Unii beau și mănâncă, alții rabdă și se uită.

1377 ● **U**nii sapă viile, Alții beau vinurile.

1378 ● Unii vorbesc ce știu, alții știu ce vorbesc.

1379 • Un încurcă-lume te duce de la Ana la Caiafa.

1380 ● **U**n nebun aruncă o piatră-n apă Şi-o sută de oameni n-o pot scoate.

1381 • Un necaz naște pe celălalt.

1382 ● Un nume bun e ca o moșie.

1383 ● Un om deștept face cât doi.

1384 ● Un pârâu mic mişcă o moară mică.

1385 ● **U**n rău nu vine niciodată singur.

1386 ● Unul adună, Altul risipește.

1387 ● Unul bea Şi-altul se-mbată.

1388 ● **U**nul cu folosul Ş-altul cu ponosul.

1389 ● **U**nul face Şi-altul trage.

1390 • Unul naște Şi altul moare.

● **U**nul te lasa de ostenit, Altul te ia de odihnit.

● **U**rma alege: Ce-ai sămănat, vei culege.

• **U**rsu-i în pădure și-i vinde pielea în târg.

1394 ● Ursul joacă Şi de voie, Şi de nevoie.

● **U**nul croiește Şi-altul cârpește.

• **U**șa a mea Şi casa a ta.

● **U**șor e a zice plăcintă, dar e mult până a o face.

V

● **V**aca bună se vinde din grajd.

● Vaca pe vacă se linge și porc pe porc se scarpină.

● **V**aca rea dă cu piciorul Când umple ciubărul.

● **V**ai, când ajunge lupul stăpân la oi.

● **V**ai de bărbățelul meu, El muncește și eu beau.

1403 ● Vai de casa cu mulţi stăpâni.

● **V**ai de casa omului când dracul își vâră coada.

1405 ● Vai de casa unde bărbatul e muiere.

1406 ● Vai de cetatea cu mulți judecători, că rămâne nezidită!

1407 • Vai de el, când s-a sculat, pupăza i-a cântat.

1408 ● Vai de oaia ce nu-și poate duce lâna.

1409 ● Vai de turma fără păstori.

1410 • Vai de ţara fără domn şi de casa fără stăpân.

1411 ● **V**ai de viţelul care împunge vaca.

1412 • **V**ai, vai, vai, De cine n-are mălai!

1413 • **V**a mai veni oala la spuză.

1414 • Vara să-ți faci sanie, iar iarna — căruță.

1415 ● **V**asul plin se cearcă des.

1416 • Vasului gol toți îi dau cu piciorul.

1417 • Va veni apa și la moara mea.

1418 ● Vânt a semănat, Vânt a cules.

1419 • Vântul aţâţă focul și vorba — vrajba.

1420 ● Vântul bate, Câinii latră.

1421 ● Vechi cârpești, Aţa prăpădești.

1422 ● Vezi mama, apoi ia fata.

1423 • **V**ezi-mă c-un ochi, să te văd cu doi.

1424 • Via se sapă la soare; Vinul se bea la răcoare.

1425 • Viața fără dragoste e ca ziua fără soare.

1426 ● Viaţa fără sărbători, ca un drum fără conac.

1427 ● Vicleanul făgăduiește și prostul trage nădejde.

1428 • Vii de la moară la râșniță.

1429 ● Vinovatul mai mare gură face.

1430 • Vinu-i dulce, Dar te-aduce.

1431 ● Vinul e laptele bătrânețelor.

1432 \bullet **V**inul e toiagul bătrânețelor și nebunia tinerețelor.

1433 • Vinul face: pe săraci bogați, pe ciungi cu mâini, pe ologi cu picioare și pe orbi cu ochi.

1434 ● Vinul nu se face apă.

1435 ● Vitele se adapă cu apă, și oamenii cu vorbe adânci.

1436 ● Voinicelul fără cal E ca peștele pe mal.

1437 ● Vorba bătrânească mulți bani prețuiește.

1438 ● Vorba ce zboară odată nu se mai întoarce.

1439 • Vorba de azi nu se potrivește cu cea de mâine.

- **1440 V**orba de clacă nu este folositoare.
- **1441 V**orba de rău se duce ca glonțul, iar cea de binc abia se aude.

1442 ● Vorba dulce Mult aduce.

1443 ● **V**orba fără glume Ca bucata fără sare.

1444 ● Vorba puţină şi mâncarea puţină niciodată nu strică la om.

1445 ● Vorba rea merge ca fulgerul.

1446 ● Vorba să rămână vorbă.

1447 ● Vorba unui om cinstit face mai mult ca un înscris.

1448 ● Vorbă mare să nu zici.

1449 • Vorbă multă, Ispravă puţină.

1450 ● Vorbă puţină, Muncă multă.

1451 • Vorbele cele ferite În piață și-n moară-s vorbite.

1452 ● Vorbești de lup și lupul e la ușă.

1453 ● Vrabia mălai visează.

1454 ● Vrednic este muncitorul de plata sa.

1455 ● Vrei nu vrei, bea Grigore aiazmă.

1456 ● Vremea îndreaptă toate.

1457 • Vremea învață pe-aceia care n-au dascăl.

1458 ● **V**remea râde, Vremea plânge.

1459 ● Vremea toate le găsește Şi toate le topește.

1460 • Vremea vinde lemnile și nevoia le cumpără.

1461 ● Vremea vine, Vremea trece.

1462 ● Vremea vremuiește, Floarea se pălește.

1463 ● Vremea vremuiește, Şi omul îmbătrânește.

1464 ● Vroiește a lua cărbunele cu mâna altuia.

1465 ● Vulpea bătrână nu cade-n curse.

1466 • Vulpea găini visează.

1467 ● **V**ulpea nu se teme de vânătorul care se laudă seara.

1468 ● Vulpea unde n-ajunge zice că-i pute.

Z

1469 ● **Z**ăbava strică treaba.

1470 • Zamă lungă, Să ţ-ajungă.

1471 • Zece dăștepți nu pot să dăzlege Ce înnoadă un prost.

1472 ● **Z**gârcitul e totdeauna sărac.

1473 ● \mathbf{Z} gârcitul nici pe el nu se pricopsește, nici pe altul nu folosește.

1474 • Zic una, tu zici zece.

1475 • Zice la sora, Ca să înțeleagă nora.

1476 • Zice multe și mărunte Ca și babele cărunte.

1477 ● **Z**idul are urechi și gardul – proptele.

1478 • Zi-i !ume și taci.

1479 • Zi-i tu pe nume să ți-l spui.

1480 • Zilele nu intră în sac.

1481 • Zilele omului Sunt ca floarea câmpului.

1482 ● Zilele omului sunt numărate.

1483 • Ziua bună multă vreme nu ține.

1484 • Ziua bună se cunoaște de dimineață.

1485 ● Ziua caută-ți de lucru, iar noaptea de somn.

1486 ● Ziua se arată sfântă și noaptea ține pe dracul în brațe.

1487 ● **Z**orilă până se scoală, Se duce zeama din oală.

II. GHICITORI

1 • Acul

Cine are urechi Şi n-aude?

2 • Acul

Ce e mic Şi mititel Şi-ngrădeşte Frumuşel?

3 • Acul

Liciul lucește, Liciul strălucește, Liciul mereu-nflorește.

4 • Acrul

N-are culoare, N-are miros; Dar la toţi Îi de folos.

5 • Acrul

Să te sâcâiești Cât te-i sâcâi, Fără el nu poți trăi.

6 • Altoiul

Un om cu capul tăiat Țâne p-unu mort în brațe. Acesta spune mereu că moare, Iar cel cu capul tăiat îi spune: "Cât sunt eu de te ţân-n braţe, Tu n-ai să mori!"

7 ● Ahma

Intr-un vârf de subinăraș Stă un pui de ursăraș.

8 • Anul

Am un copăciu Cu doisprezece craci; În tot cracul, Douăsprezece cuiburi.

9 • Apa

Ce nu ia foc?

10 ● Apa umbravă sumbr

Dumbravă sumbră, Fără umbră.

11 • Apa

M-a trimes Doamna de sus, La cea de jos Să-i țes pânza fără rost.

12 • Apa

Dacă n-ar fi, Lumea ar pieri; Iar dacă multă este, Lumea prăpădește.

13 • Arcuşul, dibla şi coardele

Iau gârbovu, Ivănesa scorboroasa Și copiii drepți.

14 • Ardeiul

Intr-un pomișor Arde-un focușor.

15 • Ariciul

Ce animal păcătuiește ca omul să-l ia în brațe?

16 • Anciul

Pe valea lui Baibarac, Să dă dracul peste cap!

17 • Ariciul

Trece
Pașa
Pe ulițe
Cu trei
Mii
De sulițe.

18 • Avionul

Suflet ține, Suflet n-are; Merge fără drum, Fără cărare.

19 ● Banul

In mână toţi mă iau, La nimeni nu stau; Toţi mă dau pe mâncare Şi pe-o ţigare.

20 • Bastonul

Pe bătrâni îi sprijinesc, Pe călători întovărășesc, Pe cei răi îi pedepsesc.

21 • Bâta

In pădure mă născui, În pădure mă făcui, Acasă dac' m-a adus, Vătaf la ușă m-a pus. 22 • Beția

Fumul dracului, În capul omului

23 • Biserica

Sus tună, Jos răsună, Cetele s-adună.

24 • Biserica

La fântâna bună, Mulți oameni s-adună.

25 • Biserica

Am o vacă Porumbacă, Pe la coarne Cu icoane, Pe la nări Cu lumânări, Pe la buze Buburuze, La bărbii Cu făclii, Pe la șolduri Cu bolduri, Pe la pântece Cu descântece.

26 • Boul

Cât a fost mic,
În patru trâmbiţi trâmbiţa;
După ce-a crescut mai mare,
Dealurile răsturna;
Iar când a-mbătrânit,
În crâşmă cu el juca.

27 • Bradul

În pădure născui, În pădure crescui, Acasă de m-aduse Să joc în horă mă puse.

28 • Brânza

M-a trimis domnul de sus La cel de jos Să-i aduc carne fără os.

29 • Briciul

Am un cal de fier, Paşte pe-un câmp de os.

30 • Broasca

Ce șade la ușă și cântă din gură?

31 • Broasca

Vacă nu e,
Dar iarbă mănâncă;
Pasăre nu e,
Dar în copac se urcă;
Lăutar nu e,
Dar de cântat cântă;
Pește nu e,
Dar de înotat, înoată.

32 • Broasca testoasa

Sus copaie, Jos copaie, La mijloc, Carne de oaie.

33 • Bruma

Vine moșul pe portiță Şi își scapă o cheiță; Vine luna și n-o ia, Vin stelele și n-o ia, Vine soarele și-o ia.

> 34 ● Bujorul Stejar verde, Vârfu-i arde.

35 • Buzele și limbaVine doamna cea de sus
La doamna cea de jos,
Să-i dea carne fără os.

36 • Cahl In pădure: Cioca — Boca! În târg Preapa — Leapa! Acas' Mi — Ho — Ho!

37 • Cana

Am o fetiță; de ați veni toți, La guriță o sărutați.

38 e Capra ată sprintenă-n pic

Fată sprintenă-n picioare, Culmea dealului o sare.

39 ● Capul Am un doveac:
Deasupra dovleacului,
Este o pădure;

Dedesupt de pădure,
Este o câmpie;
Dedesupt de lăstari,
Sunt două lacuri;
Dedesupt de lacuri,
Este o movilă;
Dedesupt de movilă,
Este o ciutură.
Ghici ce este?

40 • Cartea

Cine ne spune povești Şi nu poţi să-i mulţumeşti?

41 ● Cartea

Rădăcină pătrăcină Rar voinic care-o dezghină.

42 • Cartea

Eu am un câmp: Câmpu e alb, Oile negre; Cin' le paşte, Le cunoaşte; Cin' le vede, Nu le crede.

43 • Cartoful

Pui una,
Găsești nouă;
Pui nouă,
Găsești nouăzeci și nouă.

44 • Carul și sania

Am două fete mari: Una Așteaptă vara, Alta Așteaptă iarna.

45 • Casa

Am o vacă mare Cu ţâţa-n spinare.

46 • Casa și coșul Am o bivoliță Numai cu o ţâţă.

47 • Casa și oamenii Cloșca de lemn Și puii de carne.

48 • Catalogul
Sus carton,
Jos carton,
La mijloc nume de om.

49 • Căciula Putinei rotund, Bagă păru-n fund.

50 • Căpățâna de usturoi Nouă frați Într-un cojoc.

51. Căpșuna Mică, roșie, parfumată, Șade pe pământ culcată.

52 • Cărămida Din pământ mă nasc, La soare mă usuc, La foc mă-ntăresc, La apă mor.

53 • Cântarul

Am o păsărică bie, bie, Din coadă adie.

54 • Cântarul

Ta!
'N sus,
Ta!
'N jos.
Tandi,
Mandi,
Hap!

55 • Cârciuma

Căciula purtătorului, În mijlocul satului.

56.Ceapa Sus pădure, Jos pădure.

57 • Ceapa

Până să-i iasă capul, Îi mănânci piciorul.

58 • Ceasul

Zi și noapte, Stau de pază; N-am picioare Și tot umblu; N-am nici mână Și tot bat.

59 • Ceata Ursu-n sat

Şi câinii nu latră.

60 • Ceata

Pe o vale cotită Vine mierla-nsorcovită.

61 • Ceannul

Am o vaçă neagră Şi când fată Se strâng băieţii împrejur Grămadă.

62 • Cercelul

Usturime, greu mă doare; Când mi-l bagă bine-mi pare.

> 63 • Cercul Ce-i rotund

Ce-i rotund Şi fără fund?

64 • Cerul cu stele

Am un pom: Seara înflorește Și dimineața desflorește.

65 • Cerul gurii

Care cer n-are stele?

66 ● Cimpoiul

Ce mâță zgâiată Pe câmp se cântă?

67 • Ciobanul cu oile

Ciugur, Mugur, Mugurele, Merg pe drum înșirățele; Ciugur, Mugur, Ål bătrân Stă sub căpiţa de fân.

68 • Cizmele

D-aicia și până la munte, Numai gropi pân' la genunche.

69 • Ciuperca

Mânăstire-ntr-un picior, Ghici, ciupercă, ce e?

70 • Ciuperçile

Fel și fel de pălării, Ascunse prin bălării.

71 • Clanța la ușă

Colea-n vălcelușă, Latră o cățelușă.

72 • Clopotul

Ghici Ghicitoarea mea: Cine merge la puț Şi nu bea apă?

73 • Cloşca cu pui și uliul

Dărdănica are mere, Dărdănel vine și cere; Dărdănica nu se-ndură, Dărdănel vine și fură.

74 • Coasa

Curelușă bravă Peste câmpii de otravă. 75 • Coasa

Miş, miş P'ân păiş, Cotcodaci P'ân copaci.

76 • Cobza

Când o bat scăfârlie, Hai și bucurie; Când o las, Strâmbă din nas.

77 • Cocosul

La cap pieptene, La coadă secere, La mijloc pepene, Ghici ce e?

78 ● Coltunul

Cu cinci pari și-o nuia Faci gardul cât îi vrea.

79 • Combina

Am o nană bună, Ea pe toţi adună, S-aibă fiecare Roade-n hambare...

80 • Condeiul

Pitic sunt, de toți m-agăț Şi pe toată lumea-nvăț.

> 81 • Condeiul Trei mă prind, Trei mă ţin,

Trei mă leagă, Şi mă dezleagă, Şi vărs miere şi venin.

82 • Condeiul

De iute ce sunt,
Trei abia mă ţin;
Din nasu meu,
Curge miere şi venin;
Dar să strig cân' voi fi pus,
M-aude-n răsărit şi apus.
Eu lumea o-mpăciuiesc
Şi-o-nvrăjbesc;
Eu pe toţi îi bucur
Si îi întristez.

Inaltul, Cocoratul Se vaită Că i-a pierit Satul

84 • Corabia

Pană-mpănată,
Pe apă lăsată,
De vânturi mânată;
Suflet n-are,
Suflet duce,
De pământ nu se-atinge.

85 • Cosciugul

Ai văzut, N-ai auzit; O să ai Şi n-o să-l vezi.

86 • Cosciugul

Cine-l face Nu-i trebuie; Cine-l cumpără, Nu-l dorește, Și cui îi trebuie, Nu-l vede.

87 ● Crăpăturile în tavan Ce nu e făcut de mână de om?

88 • Cuiele potcoavelor cailor

Am un copac Cu patru craci: În fiecare crac ' Este un cuib; În fiecare cuib — Câte şase ouă.

89 • Cuibul

Hoţul intră-n casă Şi capul afară îl lasă.

90 • Cuptorul cu pâine

Veniră rigile Şi mâncară mămăligile, Iar doftorul rămase gol.

91 • Curcubeul

Şerveţel învărgat Peste mare aruncat.

92 • Cutitul

Coadă de pește, Fără cinci dește Nu se dezlipește.

93 • Degetele mâinilor la tors

Am zece oi: Cinci în staul Și le plouă; Cinci afar' Și nu le plouă.

94 • Degetul

Am o frigare de os Şi carnea de fier.

95 • Desagii

Pe valea lui Ivănuș, O curcă cu două guși.

96 ● Dinții și buzele

Săcusari albi, Sub strășini roșii.

97 • Doctorul: taie și nu vinde, Popa: cântă și nu joacă, Jandarmul: se lasă mituit.

— Păi ce servici au băieții?

— Tată,
Unul taie
Şi nu vinde;
Unul cântă
Şi nu joacă;
Altul fură
Şi nu-l prinde.

98 • Donița

Am un cal: De slab ce e, Îl duc de coadă la apă. 99 • Donița și căldarea

Scurto, graso, un-te duci?
Arso-n fund, la ce mă-ntrebi?
Unde eu mă duc,
Tot ție ți-aduc.

100 • Dovleacul

Cine se-ngrașă legat?

101 • Dovleacul

Eu am un bordeiaș, Plin de copilași! Cân' sparg bordeiașu' Ies copilașii.

102 • Dovleacul

Pe valea lui Baibarac Se dă dracu peste cap.

103 • Dovlecii

Ingrop așchii, Întind funii Şi strâng gheme

104 • Drumul

Este un bou murg Cât lumea de lung.

105 • Drumul

De la casă până la casă Tot funii și ațe trase.

106 • Drumul

S-a făcut de când e lumea Şi va fi cât va fi lumea.

107 • Ecoul

Ce aude fără urechi, Vorbește fără gură Și răspunde în orice limbă?

108 • Fasolea

Carne grăsulie Pe bețe se suie.

109 • Fasolea

Râne, râne, Păsăruie albă e; Picioare n-are, Drept în sus Pe copac se suie.

110 ● Fata bărbătească

Sus — pădure,
După pădure, o poiană;
După poiană, două pădurici,
După pădurici, două lacuri;
Între lacuri, o movilă;
După movilă, o pădure;
După pădure, o groapă;
După groapă, altă pădure.

111 ● Fântâna

Ciocârlan moţat Cântă noaptea-n sat.

112 ● Fântâna

Am o vacă Şi nu înţarcă Niciodată.

113 • Ferneia

Am o floare frumoasă, Bărbații o miroasă, Numai lor li-i drăgostoasă.

114 • Fereastra

Am două găini boghete Şed la moşu sub părete.

115 • Fereastra

Nici în cer, Nici în casă; Nici afară, Nici în casă; Nici afară, Nici în cer, Nici pe pământ.

116 • Fierăstrăul

Are dinți mulți și mititei, Nu suferă niciodată de ei.

117 ● Floarea soarelui

O mie de frățiori, O mie de dințișori Stau înfipți câte și-o mie Într-un fund de farfurie.

118 • Fluturele

Aripi are, Cioară nu-i; Trup subțire, Vierme nu-i.

119 • Foarfecele

Lipie pe lipie, Frunză verde Ripie.

120 • Foarfecele

Două lame alăturate, Două strâmte încârligate.

121 • Focul

Am un bou roşu; Unde calcă se pârleşte locul.

122 • Focul

Băgai mâna-n perete Și scosei dracu de bete.

123 ● Focul

Eu am un cal: Unde se tăvălește calu, Nu mai crește iarba.

124 • Fulgerul

Săgeata-mpăratului Sparge casa dracului.

125 ● Fumul

Ce iese din pod fără scară?

126 ● Fumul

Am un mật fără ochi, Fără picioare, Iese pe cahla mare.

127 **● Furca**

Am zece frați: Cinci merg pe drum Şi nu-i plouă, Cinci stau sub părete Şi-i plouă.

128 • Furnica

La cap mare,
La trup mare,
La mijloc
Ca un fir de busuioc.

129 • Fusul

Sub un păltinel, Joacă un iepurel.

130 • Fusul

Fuga-n sus, Fuga-n jos, Moşu-aleargă bucuros.

131 • Gardul

În pădure născui, În pădure păscui; Acasă când m-au adus, Slujitor casei m-a pus.

132 ● Găleata

Am o vacă neagră Ce toată ziua bea la apă Şi nu se mai satură.

133 • Gandul

Ce zboară mai iute și mai iute pe lumea-asta?

134 • Gândul

Fusei în pădure, Tăiai o nuia, Ocolii țara cu ea.

135 • Gândul

O nuia vâjâia, Ocolii ţara cu ea; Mai rămase un crâmpei Şi făcui obor la viţei.

136 • Gâsca

Fulti! în sus, Fulti! în jos — Vine fulti fulticos.

137 • Gâsca

Am o gâscă titiană, Zboară noaptea pe poiană.

138 • Gerul

Sus stele, Jos stele, Vai de picioarele mele. Iar steloiul cel mai mare Rău mă frige la picioare.

139 ● Gheata Rață potcovită Pe apă suită.

140 • Gheata

M-a trimes doamna de sus La a de jos, Să-mi dea pânză fără rost.

141 ● Ghinda

Mă dusei în pădure Şi tăiai un lemn Nici d-o palmă, Nici d-un pumn, Taman cât fac lucru bun. Şi făcui două scânduri de pat, Două ălbii de spălat Şi potcapiu popii-n cap.

142 • Ghionoaia

Tapu mamii, ţap, Sare pe copac, Toacă noaptea lemn uscat.

143 ● Glontul

Vine-o capră de la munte Și nimeni nu poate să-i ație calea.

144 • Grâul

Ce-i mândru la sat Şi bun de mâncat?

145 • Grâul și pleava

Am doi cai: Unul gras, Altul slab; Cel gras sare gardul, Cel slab rămâne jos.

146 ● Groapa Ce nu poţi urca-n pod?

147 • Groapa

De ce mănânci se face mai mare.

148 • Gura

Sus copaie,
Jos copaie,
La mijloc carne de oaie.

149 • Gura și dinții

Am un cupturaș, Plin cu iepurași, Albi și drăgălași, Parcă-s coconași.

150 • Gura, ochii, urechile

Unul spune, Doi privesc Şi doi ascultă.

151 • Hambarul

Eu am un cal: Când iau şaua de pe el, I se văd maţele; Când îi pui şaua, Nu se vede nimic.

152 • Hârtia

Ce pică pe piatră Şi nu se sparge; Şi pică în apă Si se sparge?

153 • Iasca, amnarul și cremenea (Scăpărătoarea)

Mama-i din pădure, Tata-i din târg Şi eu de pe prund.

154 ● Lepurele

Patru-nfipte, Două ciulite.

155 • Lepurele

La deal repede și fără ocol, Iar la vale rostogol.

156 • Lepurele

Ce stă ghebos În rogoz — Strigi o dată Şi se îndreaptă?

157 • lepurele și câinele

Fuge moșul pe pârâu Cu țiganul, fătul meu.

158 • Iepurele cu puii

Am o scroafă sură,
Pură,
Cu purceii suri,
Puri.
Sug,
Fug,
Ciuști în huci.

159 ● **Inelul**

Făt-Frumos Încălecat pe-n cal de os.

160 • Inima

Am o puică cucuiată, Şade-n cămară-ncuiată Nu-ş' ce-aş face s-o descui, Să-i pui mâna pe cucui.

161 ● Izvorul

Am o vacă: Iau mereu lapte de la ea Și nu seacă niciodată.

162 ● Încălțămintea

Am două surori Legate de sfori; Când noaptea se lasă, Se vâră sub masă.

163 • În fața vânătorului Unde nu se ascunde iepurele?

164 • Jugul între boi

Burtă-n burtă, Păr în păr, La mijloc un beţişor.

165 ● Lacătul

Domnişor Cu haine scurte Bună lege Ține-n curte.

166 • Lacătul

Sunt cercel pe toartă, Dar omul nu mă poartă, Decât mă agață la ușă-n față.

167 • Lacrima

Ce apă e în lume fără nisip?

168 • Lada

Am o iapă albă, Când îi iau șaua Se văd mațele.

169 **● Lampa**

Am o babă burduhoasă, Face casa luminoasă.

170 • Lantul

Când îl iau în brațe Plânge; Când îl las jos Tace.

171 • Lantul

Am zece purcei; Dacă iau unu de coadă, Țipă toţi.

172 • Lemnele

De la noi Şi pân' la voi Tot parale prin gunoi.

173 • Liliacul
Ce pasăre suge la mă-sa?

174 ● Limba Am o vacă; Şade-ntre lupi Şi n-o mănâncă.

175 ● Limba Am o blană lată; Nu putrezește niciodată.

176 • Limba

Am o scândură lată, Stă tot timpul în apă; Cât omul trăiește, Ea nu putrezește.

Nu e laie, Nici bălaie;

Nu e brici. Ca briciul taie.

178 • Lingura de lemn

Buturuga uscată O ridică-ncărcată S-o dă jos dăscărcată.

179 • Lingura în gură

Lupu în moară Şi coada afară.

180 • Lingurile în strachină

Într-o vale adâncă. Toate ciorile s-aruncă.

181 ● Lingurile, mâncarea și strachina

Veniră Mimirigile, Luară Pipirigile, Rămase Doctorul Gol.

182 • Linia ferată

Ce e lung cât vezi cu ochii Şi lat cât păşeşte găina?

183 • Litera ..a"

Ce are Adam înainte. Are Eva înapoi; Iar Anica de la noi Are și înainte și înapoi.

184 ● Literele de pe carte

Am o turmă de oi:

Cine-o paște, O cunoaște.

185 • Luleaua

Am o cățelușă Scurmă în cenușă.

186 • Luleana

Găină ciușă Îi curge din cioc cenușă.

187 • Lumina

Dobra grasa Umple casa.

188 • Lumina

A intrat cu zorile în casă Şi-a ieșit cu noaptea prin geam.

189 • Luna

Potcoava calului, În vârful dealului.

190 • Luna

Am o rață potcovită Sus pe-o casă șindrilită.

191 • Luna printre nori

Eu am o fată bălaie, Umblă noaptea prin noroaie.

192 • Luntrea

Suflet duce, Suflet aduce, De fund nu mai ajunge. 193 • Lupul

Într-o vale adâncă Zace un moș de brâncă.

194 • Macul

Oastea lui Mihai Într-un vârf de pai.

195 • Mama și copilul

Patru mâini, Patru picioare, Patruzeci de unghișoare.

196 • Masa

În pădure născui, În pădure crescui; Acasă dac' m-a dus, Hora împrejur mi-a pus.

197 • Māciasa

Cocoş Roşu Cu zgaida În cap.

198 • Mămăliga în ceaun

Intr-o vale adâncă Zace Un popă De brâncă.

199 • Mănușa

Ce este lucrată și este asemănătoare cu mâna?

200 • Mărăcinele

Tunțu, punțu șade-n drum, Mănâncă carne de român.

201 • Mătura

Opincă nerasă, Hopa-i dă prin casă.

202 • Mâna

Am o grebluță cu cinci dințișori, Pe zi îmi trebuie d-o mie de ori.

203 • Mâța

Opincă Nerasă Umblă Noaptea Prin casă.

204 • Melcul

Are coarne şi nu e bou, Are şea şi nu e cal, Se suile-n pom Şi nu e şarpe.

205 • Melcul

La moara lui Oţânoc Mă-ntâlnii c-un dobitoc: Samar avea, Măgar nu era; Coarne avea, Bou nu era; Picioare n-avea Şi-n pom se suia.

206 • Melița În pădure crește; Cân' vine-n sat, vorbește. 207 • Melita

Cățelușă arțăgoasă Mănâncă, Latră Și varsă.

208 • Miezul de nucă

Am patru frați Cu trei cămăși-mbrăcați.

209 • Mincinna

La umbra unui felinar, Mânca-un câine mort din unul viu.

210 • Minciona

Intr-o râmătură de oaie Am găsit un corn de porc. Orbul a văzut, Ciungul l-a luat; Cel cu pielea goală În râu l-a băgat.

211 • Moara

Am o vacă: O mulg cu oala \$-o-mpat cu ţara.

212 • Moara de apă

Am o rață Cu talpa pe apă; Ce îi dai, Ea îți dă.

213 • Morcovul

Stă moșul în cămară Cu mustățile afară.

214 • Musuroziele

De-aici pân' la mare Tot funduri de căldare.

215 • Musuroiul cu furnici

P-un deal mare și rotat, Fierbe-o oală mare cu păsat.

216 • Nasul

Ce îngheață vara Şi se dezgheață iarna?

217 • Năvodni

O mie legate, O mie înnodate; O mie să fiți, O mie nu ghiciți!

218 • Negura

Ce trecse prin sat Şi câinii nu bat?

219 • Norul

Trece monstrul marea Cu părul alb ca sarea.

220 • Norul

Infuriat, Întunecat, Peste mare Aruncat.

221 • Nuca

Eu am patru frați Într-un cojoc băgați.

222 • Nuca

Sus copaie, Jos copaie; La mijloc, Carne de oaie.

223 • Nucul

Inalt ca casa, Verde ca mătasea, Dulce ca mierea, Amară ca fierea.

224 • Numele

Ce e lipit de tine?

225 • Numele

Ce-i pe tine și nu-l simți?

226 • Oaia

Am patru restele, Duc un car de fân.

227 • Oaia

A trăit, Ne-a hrănit; A căzut, S-a prăpădit.

228 • Oaia

Cât am trăit, Pe foc m-ai fript; Iar dup' ce-am murit, Pe drum m-ai azvârlit.

229 • Oala pusă în par

Colo-n perete Moşu ia mătuşa De ureche.

230 • Ochii

Sub două păduri întinse, Două lumini aprinse.

231 • Ochii

Am doi berbeci albi. Acu sunt în curte, Acu sunt în munte.

232 ◆ Oglinda

Ochii Doamnii 'N fundu oalii.

233 • Oglinda

Când te uiți la mine, Te vezi şi pe tine.

234 • Oile şi mocanul

Ciugurele, mugurele, Şed pe drum înşirățele. Ciugur mugur cel bătrân Sade jos și bea tutun.

235 • Oistea căruții

Un mort între doi vii.

236 • Omul

Am două bete, Pe două bețe un butoi, Pe butoi un dovleac, Deasupra dovleacului, o pădure.

237 • Onnal

Am un pom frumos Cu ramurele în jos, Iar rădăcina o ţine Drept în sus ca mine.

238 • Omul cu părul alb, Omul care nu mai vede bine, Omul care nu mai poate, Omul care nu mai are dinți.

La munte sus a nins, Pe vale este ceață, Sentinela doarme-n post, Ostașii au părăsit cazarma.

239 • Opinca

Nuia duduiană Înconjurai țara cu ea; Rămase un crâmpei, Făcui obor de viței.

240 • Oul

Ce nu stă-n cui?

241 • Oul

Ce nu poţi să pui Ca să şază în cui?

242 • Oul

Am o butie Şi am în ea vin şi rachiu Şi nu se amestecă.

243 • Papagalhl

Toată viața, cât trăiește, Nu pricepe ce vorbește.

244 • Pasărea călătoare

Iarna fuge, Vara vine.

245 ● Păduchele

Ce e Mic Şi mititel Şi-şi ia Vodă Căciula la el?

246 • Păianjenul

Cine trece marea 'N picioroange?

247 ● Pământul

Ia gândește-te și spune Cine-i mai bogat în lume?

248 • Papusoiul-stiuletele

Cine se naște înfășurat?

249 • Pepenele

Pielea verde, Carnea roșie Și oasele negre.

250 • Pepenele-harbuzul

Am un râu, Cu malurile verzi, Cu apa roșie Și cu prundu negru.

251 • Perina

Ce are fulgi și nu zboară?

252 ● Piatra morii și roata morii

Am două feté surori:
Una se spală mereu și e urâtă;
Alta nu se spală niciodată
Şi e frumoasă.

253 • Picioarele

Eu am doi boi: Când îi leg, Umblă pe unde vor; Când îi dezleg, Şed şi se odihnesc.

254 • Pieptenele și barba

Am doi unchieși Ce se trag de barbă.

255 • Pietrele morii

Am patru surori: Două pe mal Şi sunt albe; Două în apă Şi sunt negre.

256 • Piua și pisălogul

Mama stă Şi tata-i dă.

257 • Plosca

Am o vacă Şi când o mulg O pun cu picioarele -N sus.

258 • Plosca cu vin

Am o găină cucuiată, O țiu în cameră încuiată; O să mor să n-o descui, Îi pui mâna pe cucui.

259 ● Plugul

Cine ară pământul și nu geme?

260 • Plugul

Cinel, cinel, Am un purcel Cu râtu' de fier.

261 ● Plugul

Mă sui pe plai Să mă uit de cai; Văzui vântul Răsturnând pământul.

262 • Plugul

Opt opintele, Două scârţâiele Şi-un tuţui După ele.

263 • Podul

Ce trece peste apă și stă pe loc?

264 ● Pomul

Primăvara te-nveseleşte, Vara te umbreşte, Toamna te hrăneşte, Ghici ce este?

265 • Popa în biserică Într-un copac scorburos, Zbiară un pisoi năbădăios.

266 • Purcul

Cine umblă toată ziua supărat Şi ară pământu-n lung şi-n lat?

267 • Porcul

Butoiaș cu două vele Abia-l duc patru proptele Și se vâră-n toate cele.

268 • Porcul

Două obiele, Patru proptele, O fâţâită Şi-o obială.

ţ

269 • Porcul

Unul ară, Doi se miră; Patru-mping Şi altul mână.

270 • Pruna

Am o purcea C-un purcel În burtă.

271 • Puricele

Am un bivol, Sare din munte-n munte Şi picerele nu i se rupe.

272 • Puricele

Am un cal Cât un mal; Unde sare, Urmă n-are; Unde paște, Se cunoaște.

273 • Putinciul

Buturugă Bulbură Şade-n cur Şi tulbură.

274 • Putineiul

Hurdu, Burdu, Prin cămară Ia-l de păr Şi dă-l afară.

275 • Puțul

Ciocârlan moțat Cântă noaptea-n sat.

276 • Racul

Cerceluş cu coarne Fierbe-n fundul oalei.

277 • Radioul

Am o cutie, Cântă la nebunie.

278 • Râma

Strigă Marița din deal S-o apăr de găini, Că de câini nu se teme.

279 • Rândunica

Când în sus, Când în jos; Neagră-i, Mâță nu-i.

280 • Râșnița

Turtă peste turtă Şi la mijloc urdă.

281 • Ridichea

Albă, alburie, Caş nu e; Linge sare, Coadă are, Soarece nu e.

282 • Roata, spitele, boii, vizitiul

Patru rostogolite, Douăsprezece înfipte, Două opintite Și cu tâpa trei.

283 • Roțile de la căruță

Eu am patru fete: Aleargă una după alta Și nu se prinde nici una.

284 • Roua

Ce apă udă Tot pământul?

285 • Roua

O fată tânără trece-n zori, Şi-şi varsă lacrimile peste flori. Luna le-a văzut Şi nu le-a ridicat, Soarele îndată le-a uscat.

286 • Rugul

Verde este. Gheare are. De zgâriat zgârie, Dar pisică nu e.

287 • Sabie

Putinei De tei. Limbă de balaur.

288 • Scara

Două lemne odolemne Si-un brat de găteje.

289 • Scară la cer, pod peste mare și fier cu măduvă Ce nu există trei în lume?

290 • Scannul

În pădure născui, În pădure crescui; Acasă dacă m-aduseră. Vătaf peste stat mă puseră.

291 • Scannul

Am fost aseară la voi, Voi mi l-ați pus dinapoi.

292 • Scânteia

Tăndărică, lemn uscat, Sare noaptea în Tarigrad.

293 • Scrisogre

Am o bibilică mică, Duce vestea lui Gheorghiță.

294 • Secera

Mătușică gârbovită, Cu dinții de veveriță, Cu fundu de băț uscat.

295 • Sfredelul

Am un bou: El se baligă, El rânește.

296 ● Soarele
Bulbuleţ de aur
Joacă pe piei de taur.

297 • Soarele și luna pe cer

Am o strachină Cu doi pești: Unul cald Și-altul Rece.

298 ● Soba Mama lata, Lelea zgâmboiata, Constantin Fluierătoru.

299 • Soba

Sunt albă și-ncălzită. Şi urâtă, și iubită; Vara nu vor să mă vază, Iarna toți mă-mbrăți șe ază.

300 • Soba

Vara stă-n magazie, Iarna, hop, la datorie; Când mănâncă se-nroșește, Zeci de oameni încălzește.

301 ● Soba, coșul, furnul și scânteia

Mama

Lata, Tata Lungul; Nenea Fluiericiul Si lelea

302 • Sommul

Zvăpăiata.

Cine vine Să te-aline, Să-ți închidă binișor Seara câte-un ochisor?

303 • Sommul

Dulce, dulce Şi mai dulce, Să-l alungi Şi nu se duce.

304 • Sommul

Ce e mai dulce Şi mai dulce Şi nu poate să se-mbrace, Iar din el gustă tot omul, Şi argatul ca şi domnul?

> 305 • Spata Intre patru lemne, O mie de pene.

306 • Spicul de grâu
Sus pe fruntea unui grâu
Stă armata unui crai.

307 • Spițele roții

Am zece copilaşi, Dorm toţi p-un căpătâi Şi nici unul nu e la margine.

308 • Sprâncenele și ochii

Pe două delușele, Stau două săgețele; Sub două săgețele, Stau doi luceferi; Te vezi mereu cu ei. De vrei să-i ghicești, Citește-n ochii mei Si vei vedea pe-ai tăi.

309 • Stelele

Peste munți,
Peste mări,
Numai ochi licăritori.

310 ● Strachina si lingura

Din cea râpă adâncă, Multe ciori se ridică.

311 • Strugurele

Buburoasă, buburoasă, Şade cu vodă la masă.

312 • Strugurele

Chipul meu e tot bubos, Dar nu-s de nimeni scârbos; De lumea toată sunt cinstit Şi la masă sunt primit.

313 • Sufletul Am o lădiță

C-o porumbiţă; Dacă zboară porumbiţa, A rămas lădiţa.

314 • Sugativa Nu-i fierbinte, Dar usucă.

315 • Suveica

Pe deasupra gheaţă, Pe dedesupt gheaţă, La mijloc măcăne o raţă.

316 • Şarpele Retevei rece Marea trece.

317 • Şaua Şi şa, Şi-aşa Eu îţi spun pe nume Ce lucru e anume.

318 • Stuletele
Cu cămașa foi și cline,
Cu cămările toate pline,
Toți aleargă după mine.

319 • Tata, mama și copiii

Patru mâini, Patru picioare, Patruzeci de unghişoare.

320 ● Tatal și fiica

Bună ziua, omul cu omoaie!
Mulţumim dumitale,
Dar nu sunt omul cu omoaia,

Mama lui e soacră mumei mele. Ghici ce rudă sunt?

321 • Tigaia

Am un copil; Când îi dau mâncare, plânge, Iar când nu-i dau mâncare, tace.

322 ● Timpul pierchit

Ce nu poţi cumpăra Cu toate bogăţiile din lume?

323 ● Toaca

La noi taie lemne, La voi sar surcele.

324 **● Tocul**

Este lat or subțirel Calci pe el or scrii cu el.

325 ● Toporul

Toată ziua cioca, cioca; Vine sara: boca, boca.

326 • Trenul

Ce n-ai avut Nici n-o să ai; Și nici neamul tău N-a avut; Și când îl pierzi, Îți pare rău.

327 • Trenul

De la deal gonesc, În vale călătoresc, Ca moara grăiesc, Pe la cârciumi mă opresc, Pe unii-i primesc, Pe alții-i gonesc.

328 • Trupul omnlui

Sunt două scăunele:
Pe scăunele
Un polobocel,
Pe polobocel
Un bostănel,
Pe bostănel
Pădure,
Prin pădure
Umblă lupii.

329 • Timetul

Scutur frâu din curte Şi aude calu' din munte.

330 • Timetul

Huha huhurează, Departe nechează, Nime nu cutează.

331 • Tunetul

In vârful muntelui, Crainicu-mpăratului; Strigă lumea la război, C-a venit vremea de-apoi.

332 • Turta

Vârâm mâna în spuză, Pe moș [îl] apucăm de buză.

333 ● Tâțele vacii Am patru prejini

Care n-ajung

Nici de cer, Nici de pământ.

334 • Testul

Cât am trăit, Pe foc m-am fript; După ce-am murit, Pe drum m-a azvârlit.

335 • **Tigara**

Ce arde în gură Şi face fum ca o şură.

336 **● Tigara**

Buruiene ciuciulete, Ciuciulite și-nvârtite Și la capăt strălucite.

337 • Uluca în cui

Şade moşu pe părete Cu ţiganca de ureche.

338 • Umbra

Cine trece gârla Şi nu face talazuri?

339 • Umbra

Când soarele e-n amiază, Se scurtează; Când soarele asfințește, Se lungește.

340 • Umbrela

Am o ciupercă mare Şi te apără de ploaie.

341 • Urciorul

De coadă-l duc, De coadă-l aduc.

342 • Urechile

Într-un ciopartoc, Două felii de dovleac.

343 • Urma roții de car

Ce e lung Cât lumea Şi lat De-l păşeşte găina?

344 • Ursul

Cine joacă supărat Şi de nări este legat?

345 ● Ursul

Vine moşul pe cărare, Cu cojocul în spinare.

346 • Urzica

Ce buruiană este de-o cunoaște și orbul?

347 • Usturoiul

Dobra în groapă, Pletele pe groapă.

348 • Usturoiul

In apuci De nod Şi-l arunci În pod.

349 • Uşa

Am o fată neagră,

>

Cine vine dă cu palma în ea Şi ea plânge mereu.

350 • Uşa

Eu, la orice casă, Sunt slugă aleasă; Eu pe orișicine Întâmpin când vine; Când pleacă afară, Eu îl conduc iară.

351 • Vaca

Patru merg, Patru stau, Patru vamă dau.

352 • Varul

Pana cocostârcului Bate fața târgului.

353 **• Varza**

Eu am o fată ciufuloasă, Mâncă cu boierii la masă.

354 • Varza

Am cămăși nenumărate, Le port pe toate îmbrăcate.

355 ● Vântul

Cine pe lume n-are culoare Şi zboară peste hotare?

356 • Vântul

Nea Stan fluieră p-afară.

357 ● Vârtejul căruții Iliuță cu tichie Ridică mai mult De-o mie.

358 • Viata

Ce lucru este acela Care cu cât se lungește Scade?

359 • Vinul

Hurduz, Burduz, Din Țarigrad adus Și-n pivniță pus.

360 ● Vioara Tăndărica bradului, Bucuria satului.

361 • Viţa
Tata-i gros,
Mama-i subţire,
Sora-i lată,
Fratele-i gras
Şi-i îmbrăcat cu cojoc de lemn
Şi stă cu împăratul la masă.

362 ● Viţelul
Când se naște,
Patru cunoaște;
Dacă trăiește,
Pământul înnegrește;
Dacă moare,
Joacă până se prăpădește.

363 ● Vulpea Are-o coadă înfoiată, Hoață este și șireată; Dar e vai de coada ei, Când dă peste Grivei.

364 • Zăpada

De la mine pân' la voi, Numai pânze albe, moi.

365 • Zăpada

A cerut doamna de sus La doamna de jos, Să-i dea o maramă Fără pic de scamă.

366 • Zianıl

Dau de piatră, Nu se strică; Dau de apă, Se despică.

367 • Zimbrul Moldovei

Cine stă la Suceava-n poartă Şi nu cade niciodată?

368 • Ziua

Aleargă turcu, aleargă, C-a pierdut căciula neagră.

369 • Ziua și noaptea

Am două fete frumoase Ca două crăiese: Una-i albă-colilie, Alta-i neagră-tuciurie.

370 **• Zmeul**

Voinic vârtolomete, Cu pipota-ntre spete, Se suie-n slava cerului Cât ai potcovi puricele La un picior.

371 • Zorile, cocoșii și oamenii Munții se revarsă,
Diblele cântă,
Viermii se mișcă.

GLOSAR

X

ălbie, s.f. — albie; copaie mare

R

bălai, adj. — blond başca, adv. — despărțit, deosebit bobot, s.n. — precedat de în: întâmplare. În expresia a vorbi în bobote: a vorbi fără rost boghet, adj. — (despre găini) cu un smoc de păr pe cap, motat bold, s.n. — par, prăjină bostănel. s.m. — diminutiv de la bostan = dovleac brezaie, s.f. — personaj mascat, om îmbrăcat ciudat brobodit, adj. — acoperit, prostit buburuză, s.f. — gândăcel în formă semisferică, cu pete roșii și negre burduhos, adi. — deformat, mare de tot

C

ciuciulit, adj. — strâns, ghemuit ciuş, interj. — strigăt pentru îndemnarea măgarului la mers sau oprire clin, s.m. — bucată (triunghiulară etc.) de pânză, piele sau pământ coliliu, adj. și s.n. — în expresia alb-coliliu la oameni (despre părul lor): complet alb colţun, s.m. — ciorap covată, s.f. — albie, vas în care se depozita mălaiul cucuiat. adj. — cocoţat

curmei. s.n. — bucată, capăt de funie pentru legat ceva sau pentru priponit vitele

D

dara, s.f. —greutatea ambalajului sau a unui obiect; prea multă osteneală pentru deținerea unui lucru minor daraveră, s.f. — afacere, pățanie, încurcătură dârloagă, s.f. — om neînsemnat, nepriceput în expresia: a ajunge slugă la dârloagă dobă, s.f. — tobă; în expresia dobă (tobă) de carte — a fi foarte învățat diblă, s.f. — vioară (primitivă) dobră, s.f. — puturoasă, leneșă

duduiană, adj. — mlădioasă, flexibilă

H

huhura, vb. — (despre bufnițe) a scoate strigăte caracteristice speciei; a chiui hurduz, s.n. — burduf

Î

îmbucătură, s.f. — bucătură

M

mălăieț. adj. — moale și făinos (despre fructe și legume) micșunea, s.f. — plantă erbacee din familia cruciferelor, cu flori parfumate

N

nană, s.f. — termen de respect adresat de către cineva unei surori mai mari sau unei femei mai în vârstă

0

oca, s.f. — veche măsură pentru capacități și greutăți, egală cu circa un litru (sau 1 kg) și un sfert; cantitate de marfă egală cu această măsură

P

para, s.f. — monedă divizionară egală cu a suta parte dintr-un leu vechi pipirig, s.m. — pitic polobocel, s.n. — diminutiv de la poloboc = butoiaș porumbac, adj. — (despre păsări) pestriţ

R

răcoare, s.f. — în expresia a băga în răcori = a speria, a îngrozi pe cineva răzmeriță, s.f. — răscoală, răzvrătire rigă, s.f. — rege

S

samar, s.n. — şa mare de povară pentru măgar sau catâr; povară pusă pe spatele animalelor

steloi, s.m. — masculinul de la stea subinăraș, s.m. — copac

\$

şofran, s.m. — plantă erbacee cu frunze lungi și înguste și cu flori violete

Т

teleguţă, s.f. — diminutiv de la teleagă = căruţă mică cu 2 roţi teleleu, s.m. — om fără căpătâi; în expresia a umbla teleleu = a umbla fără rost tină, s.f. — noroi tuciuriu, adj. — negru tutuiană, adj. — care zbiară, ţipă

V

velă, s.f. — pânză de corabie care-i asigură deplasarea

Z

zaică, s.f. — gaiță
zăbavă, s.f. — întârziere; răgaz
zâmbre, pl. — dorință arzătoare. În
expresia a face zâmbre = a dori ceva
foarte mult, a râvni
zgâmboit, adj. — schimonosit

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

1. COLECTII

- Bărbulescu, C. Ghiță, Gh., Din înțelepciunea poporului, București, 1957.
- *** Bulgăre de aur în piele de taur. Ghicitori. Ediție îngrijită, prefață, bibliografie și index bibliografic de Radu Niculescu, București, 1975.
- Canianu, Mihail, Studii și culegeri de folclor românesc. Ediție de Mihail M. Robea și Alexandru Dobre. Studiu introductiv de Al. Dobre. "Memoriile Comisiei de Folclor", Tom. V (1991). Partea a II-a (Monografii etnografice). Volum aflat în curs de publicare.
- Chiţimia, Ion C., Folclor din Muntenia şi Oltenia. Extras din "S.C.I.L.F.", XI (1962), p. 131 173.
- *** Cinel-cinel. Culegere de ghicitori. Prefață de I.C. Chițimia. Ediție îngrijită de C. Mocanu, București, 1964.
- Cruceană, Ion, **Pe Argeș în jos, pe un mal frumos**. Culegere de folclor literar, Pitești, 1981.
- *** Folclor poetic din Argeș. Cuvânt înainte de Costin Alexandrescu, Prefața de Adriana Băjan. (Culegere alcătuită de Adriana Băjan cu membrii Asociației Folcloriștilor Argeșeni "C. Rădulescu Codin"), Pitești, 1979.
- Gorovei, Artur, **Cimiliturile românilor**, București, 1898. Edițiunea Academiei Române. Vezi și ed. a II-a (îngrijită de Iordan Datcu), București, 1972.
- Hințescu, I.C., Proverbele românilor, Sibiu, 1877.
- Mihalache, Dumitru, **Ghicitori**, în vol. *Povești și cântece populare*, Culegeri de folclor și de descrieri etnografice. Ediție critică, studiu introductiv, note, comentarii, glosar și bibliografie de Mihail M. Robea. (Pregătită pentru tipar.)
- Morariu, Leca, Cimilituri culese de, Suceava, 1930.
- Muntean, George, **Apa trece, pietrele rămân**. Proverbe românești, București, 1967.
- Nanu, Dimitrie Al., Din literatura populară argeșeană, Pitești, 1973.
- Neagu, Gh.I., Ghicitori din Ialomița și Teleorman, Roșiorii de Vede, 1939.
- *** Noua colecțiune de basme și ghicitori alc românilor, Pitești, 1891.
- Pamfile, Tudor, Cimilituri românești, București, 1908.
- Pann, Anton, Culegere de proverburi sau Povestea vorbii, Bucureşti, 1852-1853.

- *** Proverbe și ghicitori. Antologie și prefață de V. Adăscăliței, București, 1973.
- Rahmil, Monica, Ghicitori și proverbe. Culegere alcătuită de, vol. 1-II, București, 1957.
- Robea, Mihail M., Folclorul poetic din Stroești-Arges, București, 1980.
- Robea, Mihail M., Cântece și poezii populare românești (ms. în curs de editare).
- Teodorescu, G. Dem., Poezii populare române, Bucureşti, 1885.
- Teodorescu-Kirileanu, S., Proverbe agricole, București, 1923.
- Tocilescu, Grigore G., Țapu, Christea N., *Materialuri folclorice*. Ediție critică și studiu introductiv de Iordan Datcu, vol. III, București, 1981.
- Udrescu, Dumitru, De pe plaiuri argeșene, Pitești, 1974.
- Zanne, Iuliu, *Proverbele românilor din România*, Basarabia, Bucovina, Ungaria, Istria și Macedonia. Vol. I-X, București, 1895-1903.

2. STUDII

- Băjan, Adriana, Ghicitoarea de la mit la structură artistică, în "Buletinul științific al Facultății de Învățământ Pedagogic", Pitești, 1979, p. 133-138.
- Bârlea, Ovidiu, *Proverbul; Ghicitoarea*, în vol. *Folclorul românesc*, vol. II, București, 1983.
- Brătulescu, Monica, *Ghicitoarea, elemente de structură stilistică*, în "Revista de Etnografie și Folclor", X (1965), p. 441-451.
- Chiţimia, I.C., Paremiologie; Simbolistica şi arta ghicitorii, în vol. Folclorul românesc în perspectivă comparată, Bucureşti, 1971.
- Negreanu, Constantin, Structura proverbelor românești, București, 1983.
- Papadima, Ovidiu, Ghicitoarea-formele ei de artă, în vol. Literatura populară română. Din istoria și poetica ei, București, 1968.
- Pascu, Giorge, *Despre cimilituri*. Studiu filologic și folcloric, partea I-a, Iași, 1909; partea a II-a, București, 1911. (Cu numeroase ghicitori în ultima parte din Dumitru Mihalache.)
- Pop, Mihai-Ruxăndoiu, Pavel, Literatura aforistică și enigmatică, în vol. Folclor literar românesc. Ed. a II-a, București, 1978.
- Vrabie, Gh., *Din limbajul poetic al cimiliturii*, în "Revista de istorie și teorie literară", XV (1966), p. 287-306.

CUPRINSUL

I. PROVERE	BE ŞI ZICĂTORI	17
Literele:	A 18	M61
2.1101.010,	B 27	N 64
	C 29	O70
	D 39	P75
	E 44	R80
	F 46	S82
	G 49	\$86 T87
	H 51	Ť87
	I51	Ţ90
	î53	U91
	J 56	V95
	L 56	Z99
II. GHICITO	RI	101
Literele:	A 102	M130
	B 104	N133
	C 107	O134
	D116	P136
	E 118	R141
	F 118	S143
	G 121	Ş147
	H 124	T147
	I 124	Ţ149
	Î 126	U150
	J 126	V152
	L 126	Z154

Cartea aceasta cu proverbe, zicători și ghicitori reprezentative, care se constituie într-un adevărat instrument de lucru, îi poate ajuta pe tineri — la început de drum — să-și adâncească cunoștințele lor despre spiritualitatea românească și să găsească în ea numeroase îndemnuri și sfaturi utile.

BIBLIOTECA ELEVULUI

CASA EDITORIALĂ MUNTENIA București

Pret: 12.000 lei